

KONCERT NOWOROCZNY

s.16

**Olbrzymia ekologiczna inwestycja
ruszy już w tym roku** s.3

RADA MIEJSKA W STARYM SĄCZU

Program rewitalizacji

W grudniu ubiegłego roku Rada Miejska w Starym Sączu zbierała się dwukrotnie.

Na XXXII posiedzeniu 15 grudnia 2008 r. Rada Miasta podjęła m.in. uchwały:

- o zmianach w statutach Gminy i Urzędu MiG Stary Sącz (dotyczących nazewnictwa organów gminy)
- o nabyciu nieruchomości gruntowych w Starym Sączu i Łazach Biegonickich oraz sprzedaży nieruchomości gruntowej w Starym Sączu (gruntu pod stawami w Starym Sączu, terenu przy Wiejskim Domu Kultury w Łazach Biegonickich, dojazdu do prywatnej posesji)

PODATKI

Podatki obowiązujące w mieście i gminie Stary Sącz na 2009 rok uległy tylko niewielkim zmianom, o wzrost inflacji.

Rada Miejska w Starym Sączu przyjęła, że w tym roku podatek od 1 m² gruntu związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków wynosi 0,70 zł. Od 1 ha pow. pod jeziorami, zajętej na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrownie wodne 3,9 zł. Od 1 m² pow. pozostałych gruntów, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez te organizacje 0,24 zł.

Od budynków mieszkalnych (lub ich części) 0,62 zł od 1 m² pow. użytkowej. Od budynków: związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie takiej działalności 15,50 zł od 1 m² pow. użytkowej; zajętych na prowadzenie dział. gosp. w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym 9,24 zł od 1 m² pow. użytkowej; zajętych na prowadzenie dział. gosp. w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych 4,01 zł od 1 m² pow. użytkowej. Od pozostałych budynków, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej dział. pożytku publicznego przez takie organizacje 4,39 zł od 1 m² pow. użytkowej. Od budowli lub ich części zajętych na prowadzenie dział. gosp. 2% ich wartości (określonej na podstawie art.4 ust 1 pkt 3 i ust. 3-7 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych).

Roczna stawka podatku od samochodu ciężarowego o DMC (dopuszczalnej masie całkowitej) powyżej 3,5 tony do 5,5 tony łącznie wynosi 557 zł; powyżej 5,5 do 9 ton łącznie 663 zł; powyżej 9 i poniżej 12 ton 894 zł. Od ciągnika siodłowego i balastowego o DMC zespołu pojazdów od 3,5 i poniżej 12 ton 778 zł, przyczepy i naczepy o DMC zespołu pojazdów od 7 ton i poniżej 12 ton 2834. Od autobusu z liczbą miejsc do siedzenia mniejszą niż 30 stawka wynosi 757 zł, a dla autobusu z liczbą miejsc do siedzenia równą i wyższą niż 30 stawka wynosi 1651 zł. Dalsze stawki wzrastają wraz z tonażem. Szczegóły w Internecie (www.bip.stary-sacz.iap.pl). **RK**

- o zatwierdzeniu uchwał Zebrania Wiejskiego wsi Barcice
- o określeniu wzorów informacji i deklaracji dotyczących podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego
- o gminnym Programie Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Narkomanii

Na XXXIII posiedzeniu 29 grudnia 2008 r. Rada Miasta podjęła m.in. uchwały:

- o ustaleniu wysokości ekwiwalentu pieniężnego dla członków Ochotniczych Straży Pożarnych uczestniczących w działaniach ratowniczych lub szkoleniach pożarniczych organizowanych przez Państwową Straż Pożarną lub Gminę Stary Sącz (15 zł za godz. uczestnictwa w akcjach ratowniczych i 7 złotych za godz. uczestnictwa w szkoleniach)
- o nadaniu imienia „Kardynała Stefana Wyszyńskiego” szkółom Zespołu Szkół w Przysietnicy
- o przyjęciu „Lokalnego Programu Rewitalizacji”

Lokalny Program Rewitalizacji Starego Sącza na lata 2008 – 2023 opracowany został przez EKO-GEO Consulting Marek Biłyk w Lublinie (w świetle wytycznych dla opracowania lokalnych programów rewitalizacji zawartych w Małopolskim Regionalnym Programie Operacyjnym na lata 2007-2013).

W wyznaczonym na bazie diagnozy obszarze rewitalizacji zidentyfikowane zostały bieżące potrzeby inwestycyjne sformułowane następnie w 34 zadania, spośród których wyłoniono dwa zadania główne:

- **modernizacja przedszkola przy ul. Podegrodzkiej,**
- **budowa zespołu rekreacyjnego „Park Wodny”.**

Wszystkie działania określone w tym dokumencie mają w swej perspektywie poprawę poziomu ekonomicznego życia mieszkańców drogą aktywizacji istniejących zasobów tkwiących w tkance miejskiej, wartościach kulturowych tworzonych w rozwoju historycznym, wartościach przyrodniczych i krajobrazowych miasta.

Opracowanie liczące 168 stron zostało złożone w Urzędzie Marszałkowskim w Krakowie. Jeżeli strategia otrzyma pozytywną opinię, Gmina Stary Sącz będzie mogła ubiegać się o finansowanie dwóch zadań priorytetowych określonych w strategii.

Kolejne zadania wyznaczone w strategii to m.in.: modernizacja ulicy 11. Listopada, urządzenie przestrzeni wokół źródła św. Kingi, modernizacja i wyposażenie „Sokoła” (Centrum Kultury), remont obiektu Przychodni Zdrowia, modernizacja i realizacja trybun na stadionie „Sokoła”, urządzenie skwerku rekreacyjnego przy ul. Powstańców Chochołowskich...

- o ustaleniu ceny za przyjęcie odpadów komunalnych na gminnym składowisku „Piaski” w Starym Sączu (dla mieszkańców 82 zł + VAT; dla podmiotów gospodarczych, jednostek organizacyjnych 130 zł + VAT, od tony)
- o zatwierdzeniu uchwał Zebrania Wiejskiego wsi Gaboń
- o odwołaniu, na wniosek Burmistrza Starego Sącza, dr inż. Małgorzaty Skrzypiec ze stanowiska Sekretarza Gminy Stary Sącz, z dniem 31 grudnia 2008 r.

Wszystkie uchwały, rezolucje itd. dostępne są w Biurze Rady Miejskiej (Urząd Miasta i Gminy Stary Sącz, ul. Batorego 25) oraz w Internecie (www.bip.stary-sacz.iap.pl).

Opr. Ryszard Kumor

Olbrzymia inwestycja ekologiczna ruszy już w tym roku

W grudniu ubiegłego roku komisarz UE Danuta Hübner podpisała decyzję o przyznaniu 51,22 mln euro na modernizację i rozbudowę systemu gospodarki wodno-ściekowej Nowego Sącza i trzech okolicznych gmin, w tym Starego Sącza.

To jedna z największych w Polsce inwestycji kanalizacyjno-wodociągowych dofinansowanych w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko. Sądząc o tym, że decyzję od pięciu lat.

Przedsięwzięcie będą realizowały „Sądeckie Wodociągi” - spółka akcyjna, która projekt przygotowała i jest jego beneficjentem. Wiosną ruszy procedura przetargowa. Budowa rozpocznie się najprawdopodobniej w trzecim kwartale bieżącego roku. Będzie realizowana etapami do końca 2012 roku.

Projekt przewiduje budowę 70 km wodociągów i 174 km kanalizacji, a także modernizację kilku odcinków sieci wodociągowej i kanalizacyjnej oraz Zakładu Uzdatniania Wody w Starym Sączu.

Burmistrz Marian Cycoń mówi, że to inwestycja o olbrzymim znaczeniu ekologicznym. W wielu miejscowościach, codziennie idą w ziemię i do rzek tysiące kubików ścieków. Rozbudowa i modernizacja sieci wodno-kanalizacyjnych pozwoli na przyłączenie gospodarstw, w których obecnie wodę pobiera się z prywatnych ujęć. Skorzysta na tym ponad dwadzieścia tysięcy mieszkańców w czterech gminach. Pojedynczo trudno byłoby pozyskać takie środki, wspólne działanie przynosi najlepsze efekty.

W „Wodociągach” już myślą o włączeniu do swojej sieci obszaru gminy Chelmeć i gminy Korzenia.

Obecnie „Sądeckie Wodociągi” zarządzają dwoma ujęciami wody w Starym Sączu i Świniarsku. Woda pobierana jest z: 8 studni infiltracyjnych rozmieszczonych wzdłuż rzeki Dunajec, bezpośrednio z rzeki Dunajec; po uzdatnieniu przesyłana jest do Nowego i Starego Sącza siecią magistralną o łącznej długości 36,5 km. Następnie rozprowadzana jest siecią o łącznej długości ponad 230 km. Zakład Uzdatniania Wody w Starym Sączu produkuje około 6 tys. m³/dobę.

Koszt całej inwestycji ma wynieść 250 mln zł. Pieniądze na realizację tego przedsięwzięcia pochodzą z przyznanej dotacji Funduszu Spójności Unii Europejskiej, z budżetu spółki „Sądeckie Wodociągi”, wkładów finansowych gmin i powiatu.

Oblicza się, że sieć wodociągowa doprowadzona zostanie do 5,8 tys. mieszkańców Nowego Sącza i 2,2 tys. mieszkańców w gminie Nawojowa. Kanalizację otrzyma 8,6 tys. mieszkańców Nowego Sącza, 4 tys. mieszkańców Starego Sącza i po 3,5 tys. mieszkańców w gminach Kamionka Wielka i Nawojowa. Ścieki będą spływać do oczyszczalni „Sądeckich Wodociągów”, która ma odpowiednie atesty i możliwości przerobu.

R. Kumor

Siostry Klaryski proszą o pomoc

Fot. R. Kumor

W ostatnich dwóch latach w zespole klasztoru sióstr Kłarysek wykonane zostały gigantyczne prace konserwatorskie i zabezpieczające, okazuje się jednak, że na tym nie koniec. W katastrofalnym stanie jest wieża dachowa kościoła Trójcy Przenajświętszej w zespole klasztornym. W wielu miejscach deskowanie i krokwie są zagrzybione, poluzowane złącza ciesielskie, czopy wychodzące z ugiętych tramów, brak krzyżulców stężenia podłużnego, występują luzy i niestarannie wykonane złącza zastrzałów, niedopuszczalnie sztukowane tramy więzarów, dziury w dachu i widoczne przecieki nad gzymsem pomiędzy więzarami. A to tylko nieliczne poważne defekty i usterki opisane i sfotografowane w czasie oględzin. Aby ratować bezcenny obiekt kultu religijnego i najwyższej klasy zabytek Klasztor Sióstr Kłarysek zwraca się o pomoc w przeprowadzeniu gruntownego remontu dachu kościoła, który według opinii rzeczoznawców, z uwagi na zachwianie statyki konstrukcji grozi zawaleniem.

W prezentacji pracy burmistrza Mariana Cyconia, przygotowanej na sesję Rady Miasta 29 grudnia ubiegłego roku widać, że do przeprowadzenia remontu niezbędne jest 250 m³ drewna (jodłowego lub sosnowego i świerkowego) kwalifikującego się do remontu więzby dachowej oraz 8 ton blachy miedzianej grubości 0,6 – 0,65 mm. Kosztorys zakresu remontu został już sporządzony, opracowywany jest projekt budowlany, a do rozpoczęcia inwestycji potrzeba jeszcze pozwolenia konserwatorskiego i pozwolenia na budowę.

Klaryski proszą o wsparcie w formie przekazania drewna nadającego się do remontu. **RK**

Przetarg na kanalizację Miodowej

Burmistrz Starego Sącza ogłosił przetarg na budowę kanalizacji sanitarnej w ulicy Miodowej. Inwestycja ma być zrealizowana w miesiącach marzec - czerwiec br. Szacowany koszt inwestycji (860 mb) wynosi 550 tys. zł.

Następne przetargi ogłoszone przez Burmistrza dotyczą: dostawy mieszanki betonowej wykorzystanej przy robotach związanych z remontem i utrzymaniem dróg gminnych (realizacja zamówienia do końca 2010 r.), konserwacji i uzupełnienia oznakowania pionowego dróg gminnych (w latach 2009-2010), świadczenia usług koparko-ladowarką (od podpisania umowy do 30.12.2010) i usług transportowych samochodami ciężarowymi dla potrzeb Urzędu Miejskiego (od podpisania umowy do 30.12.2010), zakupu paliw silnikowych dla potrzeb OSP oraz Urzędu Miejskiego (w okresie 12 miesięcy od dnia podpisania umowy). **Szczegóły na stronie www.bip.stary-sacz.iap.pl w Internecie. (ryk)**

Pomóżmy Klasztorowi Sióstr Klarysek w Starym Sączu

Od 1280 roku, czyli od momentu ufundowania Klasztoru Sióstr Klarysek losy mieszkających w nim mniszek spletały się z losami mieszkańców miasteczka i okolic. Jest rzeczą niezaprzeczną, że i obecnie Stary Sącz zawdzięcza swój urok, atrakcyjność i pozycję obecności w murach historycznego Sanktuarium Zakonu ze Zgromadzenia Świętej Klary.

Klasztor przetrwał wiele dziejowych burz dzięki wsparciu dobrodziejów zarówno pochodzących ze Starego Sącza, jak i mieszkających poza nim. Zespół Klasztorny wrosł w pejzaż miasta i stał się jego wizytówką. Każde pokolenie udzielając Siostrze wsparcia przyczyniało się do przetrwania Klasztoru przez siedem stuleci. Dzięki ich obecności te leciwe mury są wciąż żywe. Również obecność Papieża Jana Pawła II na Starosądeckiej Ziemi zawdzięczamy pielęgowaniu i rozwijaniu przez Zakon kultu Świętej Kingi.

Dzisiaj zarówno Siostry Klaryski jak i architektura klasztoru potrzebują naszego materialnego wsparcia, aby przetrwać niełatwe czasy. Intencją ludzi związanych z Ziemią Sądecką winna być dbałość o zapewnienie Siostrze godnych warunków życia oraz zapobieganie podupadania zabytkowej budowli.

Kościół pod wezwaniem Świętej Trójcy w Starym Sączu, zaliczany do pereł architektury sakralnej, pilnie potrzebuje remontu. Zabytkowa świątynia przeszła już wiele modernizacji. Podczas montażu na dachu czujek pożarowych stwierdzono, że pokrycie kościoła jest bardzo zniszczone. Konstrukcja dachowa i pokrycie dachu wymaga natychmiastowej wymiany, gdyż może dojść do ich zawalenia. Kontemplacyjnego Zakonu nie stać na zakup potrzebnych materiałów.

Zakon zwraca się do wszystkich ludzi dobrej woli o wsparcie finansowe, które choćby w pewnej części pokryje bardzo kosztowny remont. Każda złotówka będzie bardzo pomocna. Ofiarę można wpłacać na konto Klasztoru w Banku Spółdzielczym w Starym Sączu.

NUMER KONTA:

54-8816-0001-2001-0000-2424-0001

Siostry Klaryski zapewniają o wyrazach wdzięczności dla dobroczyńców i pragną je wyrazić w swej stałej modlitewnej pamięci.

Rada Miejska w Starym Sączu gorąco wspiera i zachęca do wszelkich działań na rzecz pomocy Zakonowi.

Serdecznie prosimy wszystkich ludzi oraz podmioty gospodarcze, którym los Klasztoru Klarysek nie jest obojętny o pomoc finansową.

Marian Lis

**Przewodniczący Rady Miejskiej
w Starym Sączu**

Burmistrz w rozjazdach

Burmistrz Marian Cycoń sporo czasu spędza poza urzędem, większość wyjazdów związana jest z przyciąganiem do miasta pieniędzy i inwestycji. A do tego ciągle napływają zaproszenia na różne oficjalne spotkania i uroczystości.

W ostatnim czasie został zaproszony m.in. na: XVIII Noworoczne Spotkanie Oplatkowe Samorządów Małopolski i Polski z udziałem ks. kardynała Stanisława Dziwisza, wernisaże wystaw Ryszarda Miłka i Krzysztofa Krzycha w nowosądeckim BWA, otwarcie Katolickiego Niepublicznego Przedszkola w Biegonicach, spotkanie opłatkowe członków Orkiestry Mandolinowej „Echo” w Piwnicznej, Koncert Noworoczny w Nawojowej, XIX Spotkanie Noworoczne z samorządowymi władzami Nowego Targu, spotkanie opłatkowe Kapituły Kolegiackiej w Nowym Sączu z udziałem bpa Wiesława Lechowicza, spotkanie noworoczne w MCK „Sokół” w Nowym Sączu, Dzień Seniora w Gaboniu, 10-lecie Niepublicznego Przedszkola Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus w Barcicach, spotkanie noworoczne Cechu Rzemiosł Różnych i Przedsiębiorczości w Nowym Sączu, spotkanie noworoczne z władzami powiatu nowosądeckiego i Stowarzyszenia Sołtysów Ziemi Sądeckiej, Walne Zebranie Członków Stowarzyszenia Lokalna Grupa Działania „Brama Beskidu” w Starym Sączu, spotkanie noworoczne OSP w Przysietnicy, „Wieczór Kolęd Staropolskich” Konfederacji Spiskiej w Nowym Sączu, konferencję z okazji 15-lecia Małopolskiej Agencji Rozwoju Regionalnego S.A. w Krakowie, „Levočský ples 2009” w Lewoczy. Niezwykle wrażenie robi też widok rozmaitych kartek i listów z życzeniami świątecznymi i noworocznymi (począwszy od Sióstr Klarysek, a skończywszy na Konsulu Republiki Słowackiej i mieszkańcach miasta Lambres-lez-Douai we Francji), które zajęły znaczną część gabinetu burmistrza. (ryk)

PRACE KONSERWATORSKIE PRZY DACHU KOŚCIOŁA P.W. ŚW. TRÓJCY W KLASZTORZE

Uszkodzenia konstrukcji dachu i stan techniczny pokrycia dachowego są tak poważne, że mogą doprowadzić do zawalenia dachu w najbliższych dwóch latach. Zachwiana jest statyka konstrukcji.

STAN ZAAWANSOWANIA PRAC:

- sporządzany kosztorys
- opracowywany projekt budowlany

Do UZYSKANIA:

- pozwolenie konserwatorskie
- pozwolenie na budowę.

ZAPOTRZEBOWANIE NA MATERIAŁY:

- 250 m³ drewna na więźbę, w tym:
 - tramy jodłowe:
 - długość 13 m o wymiarach 22x28 cm (minimum 15 szt.)
 - długość 11 m o wymiarach 18x20 cm - min. 20 szt. (tramy muszą być w jednym kawałku)
- pozostała ilość może być o mniejszym przekroju, lecz nie mniejszym niż 20 cm od wierzchu - na krótsze krawężniki i na deski:
- 1000 m² deskowanie dachu
- 500 m² ślepy pułap
- blacha miedziana gr. 0,60-0,65 mm - 8 ton

**Klasztor Sióstr Klarysek, Plac Świętej Kingi I,
33-340 Stary Sącz, tel. (018) 4460499, tel./fax 4460173**

Wnioski, postulaty

Podczas odbywających pod koniec ubiegłego roku zebrań wiejskich i osiedlowych, w których z reguły uczestniczy burmistrz Marian Cycoń, mieszkańcy gminy zgłosili władzy wykonawczej całe mnóstwo różnych wniosków, postulatów... A ta lista będzie jeszcze uzupełniona po złożeniu wszystkich protokołów zebrań (obsługują je rady sołeckie i komitety osiedlowe).

- **Sołectwo Skrudzina** (budowa drogi „na Groń”, rozwiązanie dostępności Internetu, uruchomienie klubu, likwidacja kładki metalowej, montaż dodatkowego transformatora na linii energetycznej w kierunku „Bachnatego”) • **Sołectwo Gaboń** (droga „na Opalaną”, droga „do Pierzchały” na „Wiklinówce” oraz jej odwodnienie, dokończenie drogi na Jachłówkę, remont drogi „do Dunajca”, odwodnienie drogi „koło Wnęka”) • **Sołectwo Myślec** (poprawa dróg „do Marczyka i „do Maśki”, poprawa drogi na zatokę autobusową, wywiezienie ziemi przy drodze „do Hałyszów”, budowa oświetlenia ulicznego, remont klubu kultury, zabezpieczenie osuwiska „na Zagórze” i na potoku „Myślec - Łazy Biegonickie”, rozwiązanie problemu nielegalnego wyrzucania śmieci, kontynuacja akcji selektywnej zbiórki śmieci) • **Sołectwo Mostki** (melioracja i regulacja potoków na terenie wsi w ramach „programu Karpaty”, budowa progu wodnego na potoku w lesie, remont istniejącego boiska lub budowa nowego w ramach programu „ORLIK”, uruchomienie świetlicy w klubie, wyjaśnienie zagrożeń odnośnie budowy lotniska w Starym Sączu, wyjaśnienie sprawy wyburzenia budynku dawnej szkoły podstawowej w Mostkach) • **Sołectwo Łazy Biegonickie** (wyjaśnienie możliwości instalacji wiatraków jako źródła energii odnawialnej, „możliwość remontu dróg prywatnych”) • **Sołectwo Gołkowice Dolne** („funkcjonowanie klubu wiejskiego”, naprawa stanowiącego własność sołectwa beczkowni do wywozu nieczystości, „wpływ powstającego magazynu drewna firmy [Timberog] na życie mieszkańców wsi”, „problem zwiększonego natężenia ruchu pojazdów w związku z planowanym remontem mostu na Dunajcu w Nowym Sączu”) • **Sołectwo Gołkowice Górne** („problem zniszczeń przy boisku Orlika”, budowa dodatkowego boiska o wymiarach 45x90 m, „sprawa wywozu eternitu”) • **Sołectwo Wola Krogulecka** („możliwość równoczesnej budowy wodociągu i kanalizacji”, poszarzenie zakrętu przy „działce Nalepy”) • **Sołectwo Barcice Dolne** (poszerzenie i ułożenie nowej nawierzchni oraz wykonanie nowego oświetlenia „Zielonej Drogi”, remont drogi „na Szczuglin”) • **Sołectwo Przysietnica** (wykonanie drogi „do Radomskiego”, budowa parkingu koło szkoły) • **Sołectwo Gaboń-Pracza** (budowa drogi z płyt „na Groń” oraz utrzymanie jej przejezdności zimą, „problem ze spadkami napięć energii elektrycznej [na posesji Jurka]”, możliwość montażu osobnego transformatora na

linii energetycznej w kierunku „Bachnatego”) • **Sołectwo Moszczenica Niżna** (remont drogi „do Słabasia”, budowa lub poszerzenie mostu na drodze powiatowej oraz regulacja odcinka rzeki od mostu „do Żywczaka”) • **Sołectwo Popowice** (wykonanie przystanku przy moście w Popowicach, wykonanie drogi „do Owsiaków” na Zagórze, droga „do Wojtasów”, droga „do Koronów i Owsiaków”, droga „do Sadowskich, Drożdżów i Podporów”, dobudowa sali przy szkole, droga „do Drożdżów i Mężyków”, oznakowanie drogi z obwodnicy do Cyganowic i Popowic, „obsuwanie się drogi do Żalów”, zwiększenie liczby patroli na wsi) • **Osiedle „Słoneczne”** („dalsza działalność klubu Relaks oraz świetlicy” - wygospodarowanie miejsca na spotkania dla dorosłych, „przyczyna wyższych kosztów wody w Starym Sączu niż w Nowym Sączu”, montaż monitoringu na osiedlu, budowa drogi przeciwpożarowej obok bloku nr 6, przeznaczenie budynku byłego MPGK na świetlicę dla dzieci i młodzieży, rozwiązanie problemu parkujących na chodnikach samochodów, likwidacja barier architektonicznych - typu wysokie krawężniki dla osób niepełnosprawnych) • **Osiedle „Tysiąclecia”** (remont infrastruktury - chodniki i lampy, udrożnienie kanalizacji deszczowej, remont ulicy 11 Listopada, przebudowa oświetlenia i chodników na ulicy 11 Listopada) • **Osiedle „Południe”** (przebudowa ulicy 22 Stycznia, przebudowa chodnika na ulicy Węgierskiej, oświetlenie ulicy bocznej Partyzantów za rzeką oraz wykonanie nawierzchni i nadanie jej nazwy ulica „Leśna”, zamontowanie fotoradaru i likwidacja kostki brukowej na ulicy Sobieskiego, wykonanie parkingu na ulicy Mickiewicza oraz jej oświetlenie, naprawa zapadniętych studzienek, oświetlenie ulic Magazynowej i Topolowej - do torów, udrożnienie rowów melioracyjnych, „zamiana gruntów z Wójcikami”, wykonanie nawierzchni na ulicy bocznej Partyzantów - Zielonej oraz zrobienie oświetlenia) • **Osiedle „Zachód”** („brak działania starosądeckiej policji w sprawach tzw. motorowych piratów oraz notorycznego uszkadzania rynien przy ulicy Jagiellońskiej”, „wyjaśnienie sprawy monitoringu miasta”, „rozwiązanie sprawy parkowania samochodów na chodnikach”, „zaprzestanie dewastacji lasu przez motocyklistów i posiadaczy quadów”, „zanieczyszczanie potoku Moszczeniczanka”, budowa toru rowerowego na Górze Parkowej, oświetlenie ulicy Źródlanej, kanalizacja ulicy Żwirki i Wigury oraz Piłsudskiego, uporządkowanie parku i placu zabaw dla dzieci, remont „szkoły przy kościele parafialnym”, wykonanie oświetlenia ulicy Stromej, „rozwiązanie problemu zaśmiecania lasu, wikliny nad Dunajcem i wynoszenia śmieci do ulicznych koszy”, „wyjaśnienie likwidacji drogi biegnącej obok SKR-u i [Wodomistrzówki] w stronę Dunajca”, „zbadanie drożności kanalizacji ulicy Źródlanej”) • **Osiedle „Lipie”** (wykonanie chodnika przy ulicy Witosa, kanalizacja ulicy Miodowej, wyasfaltowanie odcinka ulicy Witosa - od ulicy Lenczowskiego w kierunku „Kurnytów”).

Prawie wszystkie pozycje na tej liście wymagają niemałych pieniędzy.

Chyba nie obejdzie się bez solidnego sita, a na pewno konieczne będą ustalenia wymagające kompromisów wypracowanych na forum Rady Miejskiej, w porozumieniu z Burmistrzem.

(ryk)

Nowa aranżacja źródełka św. Kingi

Z odkryciem źródła o cudownych właściwościach wiąże się jedna z licznych legend dotyczących życia św. Kingi. Legenda opowiada o tym, jak Kinga wbiła w ziemię swoją łaskę. Po upływie nocy, łaska przemieniła się i wyrosło z niej dużych rozmiarów drzewo lipowe. Pod lipą Kinga poleciła wykopać studzienkę, której woda okazała się cudowną.

O uzdrowicielskiej mocy tego źródła świadczy wiele udokumentowanych przypadków, które przedstawione zostały podczas procesu beatyfikacyjnego w 1629 roku. Wielu świadków przesłuchanych w procesach beatyfikacyjnych i procesie kanonizacyjnym zeznawało pod przysięgą, że po obmyciu się wodą z tego źródła sami odzyskiwali zdrowie lub byli świadkami, jak inni doznawali uzdrowienia.

W dzisiejszych czasach zainteresowanie cudowną wodą nadal jest spore. To miejsce, tak dawniej jak i dziś, jest stale nawiedzane. Pobożny lud przychodzi tu z ufnością, by znaleźć spokój serca, modlić się, brać wodę, pić ją z wiarą i prośbą, by przez nią Święta Kinga leczyła z choroby, pomagała w potrzebach, ratowała w zmartwieniach i kłopotach. Tu też doznaje najwięcej łask i cudów. Do źródła licznie przybywają pielgrzymi nie tylko z Polski ale także turyści z zagranicy. Dlatego też Burmistrz Starego Sącza Marian Cycoń podjął decyzję o konieczności przebudowy źródła, w celu uatrakcyjnienia tegoż miejsca dla odwiedzających je osób.

Prace nad nową aranżacją i przebudową zlecił zespołowi projektowemu pod kierownictwem architekta Wojciecha Butschera.

Projektowana inwestycja łączy przebudowę ciągu pieszego prowadzącego z dwóch stron (z góry od strony klasztoru i z dołu od strony ul. Bandurskiego) do kaplicy i źródła świętej Kingi, z nową aranżacją samego źródła, ze zmianą jego wyglądu i otoczenia. W ramach kompleksowo ujętego przedsięwzięcia zaplanowano następujące prace:

- budowę nowego muru oporowego u podstawy skarpy,
- przebudowę ciągu pieszego – z systemem placów i podestów w rejonie kaplicy i źródła,
- realizację obiektów małej architektury (murki, siedziska i ławy, cokoly, misa na wodę, tablica inskrypcyjna, obudowa tablicy rozdzielczej),
- instalację nowego ujęcia źródła,
- budowę systemu kanalizacji deszczowej,
- realizację nowego oświetlenia terenu,
- budowę nowych ogrodzeń.

Tradycja miejsca, historia zagospodarowania terenu

Projekt został sporządzony w oparciu o analizę historii i tradycji miejsca a także o ocenę walorów krajobrazowych okolicy. Tradycja źródła na Podmajerzu, jako miejsca kultowego, sięga wczesnego średniowiecza i związana jest z osobą świętej Kingi. Dawność tę poświadczają zarówno

bardzo bogate wątki legendowe, jak i materiały zbierane i zapisywane w dawnych wiekach dla potrzeb procesu beatyfikacyjnego Kingi. Źródło znajdowało się na terenie należącym do klasztoru Klarysek. Następnie, po zbudowaniu muru wokół klasztoru, znalazło się na zewnątrz zamkniętego zespołu, w obrębie folwarku klasztorowego Podmajerz.

Zapewne już w średniowieczu istniała specjalna obudowa cudownego źródła. Pierwsze pewne wzmianki o istnieniu kaplicy przy źródle pochodzą z XVII wieku. Natomiast w 1779 roku, staraniem ksieni Katarzyny Psurskiej, powstała zachowana do dzisiaj murowana barokowa kaplica, zbudowana nad źródłem w ten sposób, że ocembrowane ujęcie znalazło się wewnątrz kaplicy, przykryte w poziomie posadzki barokową żelazną kratą, niejako u stóp ołtarza.

W tej samej okolicy znajdował się ponadto kościółek (czy też raczej kaplica) pod wezwaniem św. Jana Chrzciciela, zburzony w 1782 roku. Niestety, jego dokładna lokalizacja nie jest znana. W końcu XVIII wieku wycięto także stare lipy rosnące wokół kaplicy i źródła. W tym czasie teren dawnego folwarku podlegał już intensywnemu procesowi przemian i parcelacji gruntów po zniesieniu klasztoru przez władze austriackie.

W ciągu XIX i XX wieku zabudowany został obszar pomiędzy klasztorem, młynem, dawnym stawem, kolonią Neudorfel oraz skarpą miejską. Stroma zielona skarpa zachowała charakter oazy zieleni i wciąż stanowi piękne naturalne tło dla kaplicy i osłonę dla źródła.

Założenia projektowe

Planowana inwestycja wpisuje się w program rewitalizacji miejsc historycznych Starego Sącza. Przebudowa ciągu pieszego ma na celu stworzenie atrakcyjnej drogi eksponującej elementy sakralne, zabytkowe i przyrodnicze. W ciągu tej drogi znajdują się różne małe i większe przestrzenie dla odpoczynku i dla celów kultowych.

Projekt zakłada podkreślenie roli źródła poprzez zmianę charakteru jego obudowy i otoczenia. Źródło - w nowej aranżacji – znajdzie się w punkcie formalnie ważnym, w obrębie specjalnie ukształtowanej własnej przestrzeni położonej pomiędzy zabytkową barokową kaplicą a skarpą urządzoną zielenią komponowaną. Ponadto ułatwiony będzie dostęp do źródła – po przebudowie ciągu pieszego od strony klasztoru.

Obecna obudowa źródła znajduje się u stóp kapliczki. W projekcie założono przeniesienie źródła wyżej i wbudowanie go w skarpę. Projektowany owalny plac przylegający do skarpy stanowi z jednej strony wygodne poszerzenie ciągu pieszego, z drugiej wieńczy ciąg podestów wznoszących się stopniowo od strony ulicy Bandurskiego. Dla patrzących od tej strony ujęcie źródła stanowi zamknięcie kierunku widokowego i zwornik całej kompozycji.

Opis architektoniczny

Inwestycja realizowana jest w skomplikowanym, bogato ukształtowanym terenie. Charakterystyczne dla terenu inwestycji są duże różnice wysokościowe – przy niewielkich wymiarach poziomych. Przebudowa ciągów pieszych umożliwi zrealizowanie dwóch nieco większych placów, połączonych systemem schodów i podestów.

Projektowany układ chodników, schodów, podestów i placów ujęty jest z jednej strony cokołem ogrodzenia (przy którym będzie kanał ściekowy), z drugiej strony swobodnie prowadzonym kamiennym murkiem-siedziskiem o zmiennej wysokości, dostosowanej do zmieniających się płaszczyzn podestów schodowych.

Kamienny murek obejmujący schody i podesty przechodzi od strony skarpy w mur oporowy, wznoszący się i opadający stosownie do linii przekroju skarpy. Konstrukcję muru oporowego stanowi ściana żelbetowa prowadzona zgodnie z kształtem placu. Front muru oporowego stanowi ściana z ciosów kamiennych. W niszy tego muru znajduje się projektowany wypływ wody ze źródła. Woda będzie spadać do dużej kamiennej misy spoczywającej na walcowej kamiennej podstawie.

Nisza będzie wykonana jako kamienna arkada ze starannie opracowanym detalem „architektonicznym”, pozostała część muru oporowego będzie miała ciosy kamienne o różnych rodzajach obróbki kamieniarskiej (gradzinowanej, groszkowanej etc.), aż do surowo opracowanych ciosów na częściach skrajnych. Nad arkadą znajdzie się nadstawa mieszcząca odlaną z brązu tablicę inskrypcyjną. W zakolu muru oporowego projektowana jest ławka z siedziskiem z desek o grubości 8 cm.

Zaprojektowano jednolite rozwiązanie materiałowe dla kamieniarki w obrębie całej inwestycji:

- posadzki ciągów pieszych z dużych i średnich płyt piaskowca (o grubości ok. 10 cm, wielokąty i prostokąty o średniej wielkości boku 40-70 cm, place obramowane pasmem o szerokości 40 cm),
- stopnie schodów z bloków piaskowca na pełną wysokość 15 cm,
- murki i front ściany oporowej z ciosów piaskowca,
- kanały ściekowe granitowe,

- misa na wodę z wapienia przeobrażonego lub specjalnie dobranego jasnego granitu.

Od strony skarpy mur oporowy zaopatrzone jest w koryto ściekowe na podsypce piaskowej, zasypkę żwirową odciętą geowłókniną od gruntu rodzimego i drenaż odprowadzony do krętek ściekowych.

Mur oporowy przy źródle łączy się z kolei z istniejącym niskim murkiem oporowym biegnącym wzdłuż ciągu pieszego. Istniejący murek zostanie poddany restauracji: będzie oczyszczony, przespoinowany, zaimpregnowany, zaopatrzone w drenaż i izolację przeciwwodną.

Uzupełnieniem przedsięwzięcia będą nowe ogrodzenia metalowe na podmurówce: typowe przesła mocowane do słupów w rozstawie 240 cm, przesła z prętów pionowych ujętych w ramy z wstawianym zmiennym elementem heraldycznym, emblematycznym lub monogramem – związanymi z postacią św. Kingi lub historią Starego Sącza.

Nowy system oświetlenia ciągu pieszego, podestów, kaplicy i skarpy składa się z trzech lamp rozstawionych wzdłuż ciągu pod skarpą, ze zmienionej stylowej oprawy umieszczonej na słupie drewnianym. Uzupełniając przewidziano niskie punkty oświetleniowe w wysokiej strefie skarpy.

Skarpa zostanie urządzona komponowaną zielenią: niską, płożącą i krzewami kwitnącymi. Na stoku za źródłem posadzona będzie lipa, symbolicznie przywracająca tradycję miejsca.

Opr. Aleksandra Nalepa

Zostań przyjacielem natury!

Trwa pierwsza edycja programu edukacyjnego „Przyjaciele Natury” skierowanego do przedszkoli w województwach: lubelskim, małopolskim, śląskim i warmińsko-mazurskim. Jest to wspólna inicjatywa Fundacji Nasza Ziemia oraz firmy Tymbark - producenta soków „Kubuś”. Program ma charakter pilotażowy i realizowany będzie od września 2008 roku do maja 2009 roku w czterech województwach: lubelskim, małopolskim, śląskim i warmińsko-mazurskim.

Patronat nad programem objęło Ministerstwo Środowiska oraz Ministerstwo Edukacji Narodowej. Przedszkola, które zrealizują projekty i spełnią określone kryteria otrzymają zaszczytny Tytuł „Przyjaciele Natury”, dodatkowe materiały edukacyjne oraz nagrody dla dzieci.

Zgłoszenie do programu następuje poprzez prawidłowe wypełnienie formularza zgłoszeniowego (znajduje się na stronie www.przyjacielenatury.pl) przez dyrektora przedszkola lub wskazanego przez niego nauczyciela i wysłanie go „on-line” lub faksem na numer (033) 8731077. **Raport jest jedyną dokumentacją przeprowadzonych działań.** Wypełnienie formularza jest warunkiem koniecznym do zakwalifikowania przesłanych raportów do udziału w programie.

Zgłoszenie należy przesłać najpóźniej do dnia 31 marca 2009 roku. Więcej informacji o programie oraz regulamin dostępne są na stronie www.przyjacielenatury.pl w Internecie.

AP

SĄDECKIE WYCZULENIA

Edmund Wojnarowski, fot. arch. Teatru Ateneum w Katowicach

W NIEDZIELĘ 11.01.2009 R. ZMARŁ EDMUND WOJNAROWSKI.

Pogrzeb Edmunda Wojnarowskiego odbył się w Katowicach, 16.01.2009 r. o godz. 10 w kościele św. Antoniego Padewskiego przy ul. Panewnickiej 463, cmentarz w Starych Panewnikach.

Mszę świętą wraz z ceremonią pogrzebową odprawił ks. prałat dr Stanisław Puchała, proboszcz Katedry Chrystusa Króla w Katowicach, który mówił m.in.: „Człowiek nie żyje dla samego siebie, lecz żyje dla ludzi i Chrystusa. Takim był śp. Edmund, człowiek twórczy, dużego czynu i szlachetnego serca. Kochającego rodzinę i przyjaciół, a nade wszystko młodzież i dzieci, dla których pisał i tworzył. Im to poświęcił dużą część swojej twórczości. Często wykorzystywał motywy baśniowe łącząc tradycję śląskich i góralskich podań ludowych. Napisał i stworzył wiele dzieł z różnych dziedzin literatury. Miałem też zaszczyt spotykać się z nim i słyszeć w radiu jego mądre i niepowtarzalne audycje. Jaka to będzie szkoda dla tych, którzy go za życia nie znali, nie mogąc się krzepić jego mądrym słowem i radą na przyszłość. Teraz udał się do Domu Pana”.

Filozofa, pedagoga, dziennikarza, publicystę, dramaturga, poetę, bajkopisarza, reżysera, twórcę radiowego (wieloletniego pracownika Radia Katowice), satyryka (animatora i współtwórcę literackiego kabaretu „Śruba”), laureata nagród (m.in. za sztuki dla teatru lalek i monodramy) pożegnała rodzina oraz liczne grono przyjaciół, dziennikarze, ludzie teatru i radia, artyści, byli uczniowie.

Nad mogiłą przemawiali: brat Józef, który przedstawił sylwetkę Edmunda, red. Jacek Filus, kolega radiowy, członek Zarządu Radia Katowice, kolega z czasów działalności w harcerstwie Stanisław Hopek, była uczennica z zabrzańskiego liceum i burmistrz Marian Cycoń, który żegnając

jednego z najzaczniejszych ludzi urodzonych w Starym Sączu przywołał łacińskie sentencje: *Beatius est magis dare, quam accipere* (Więcej szczęścia jest w dawaniu niż w braniu) z Dziejów Apostolskich oraz *Bonus vir miser esse nemo potest* (Żaden mąż prawy nie może być nie-szczęśliwy) Cycerona. Odczytano również pełen żalu list od zięcia - Michela Robina z Francji.

Grudkę „ziemi sądeckiej” wrzucił do mogiły zmarłego, aby czuł się jak w rodzinnych stronach - chrzestny syn Leszek Wojnarowski.

Bezpośrednią relację z ceremonii nadawał program III Polskiego Radia. Po zakończeniu pogrzebu fragmenty homilii i wystąpień nadało na swojej antenie Radio Katowice.

Edmund Wojnarowski urodził się 21 września 1930 roku w Starym Sączu – Cyganowicach. W czasie okupacji ukończył 2 klasy gimnazjum w tajnym nauczaniu, a następnie Liceum Ogólnokształcące w Starym Sączu w 1949 roku. W 1954 roku uzyskał stopień magistra filozofii (praca magisterska pt. „Tematyka wiejska w twórczości Sewera Maciejowskiego”, napisana pod kierunkiem wielkiego i sławnego mistrza profesora Juliusza Kleinera) na Uniwersytecie Jagiellońskim.

W latach licealnych pełnił odpowiedzialne funkcje w Związku Harcerstwa Polskiego.

W 1954 r. wstąpił w związek małżeński z Janiną Essen (poch. ze Starego Sącza), lekarzem laryngologiem (córką Irena i Dorota).

Mieszkał i tworzył na Śląsku. W 1954 r. podjął również pracę jako nauczyciel języka polskiego i propedeutyki filozofii w Liceum Ogólnokształcącym w Zabrze, gdzie pracował do r. 1960.

Przez 50 lat, z przerwą w stanie wojennym (w 1982 r. został zwolniony a redakcję rozwiązano), związany był z Radiem Katowice (m.in. jako szef Redakcji Rozrywkowej, potem z-ca dyrektora ds. programowych), tworząc popularne cykle audycji kulturalnych, literackich i satyrycznych

Od 1995 do 2003 r. w każde niedzielne przedpołudnie wygłaszał *Rozważania na oklepany temat*. Przywrócił na antenę radiową gwarę śląską. Wprowadził do radia akcję antynikotynową - *Audycja dla niepalących*. Wyemitował pierwsze w kraju słuchowisko stereofoniczne - *Paweł i Gawel*.

Był szefem Redakcji Teatralnej TV Katowice, kierownikiem literackim teatrów: „Ateneum” w Katowicach i Nowego w Zabrze, wykładowcą w Studium Aktorskim przy Teatrze Dzieci Zagłębia w Będzinie. Współtwórcą kabaretu „Śruba” Współzałożycielem Górnośląskiego Towarzystwa Literackiego, członkiem ZAiKS-u, POLUNIMA. Uczestniczył w pracach Komisji Kwalifikacyjnej Międzynarodowego Festiwalu Teatrów Lalek „Katowice-Dzieciom”.

Reżyserował wiele audycji radiowych i kilka własnych sztuk w teatrach lalek.

Ogromną cześć pracy twórczej Edmund Wojnarowski poświęcił dziecięcej publiczności teatralnej.

Pierwsze utwory teatralne (*Aldebaranek*, *Mądry jak Maćków kot, który świeczkę zjadł i po ciemku chodził*, *Ondraszku Ondraszku*, *Ballada o bochenku chleba*, *Pacydło nie śpi*, *Uśmiech dla smoka*) napisał dla teatru „Ateneum” w Katowicach. Prędko jednak znalazły się w repertuarze innych teatrów.

Kolejne sztuki napisane przez Edmunda Wojnarowskiego to: *Przypowieść o Jasiu, który szukał osła*, *Nowe szaty królika*, *Piernikomachię*, *O królownie Banialuce i księciu Dyrzyma*, *Bajkopea*, *Sztuka do trzech razy*, *Biegnijcie do szopki* - *Kolę-*

dariusz na *Boże Narodzenie i Trzech Króli*.

Część z nich, zanim znalazła się na deskach teatralnych, prezentowana była w formie słuchowisk radiowych.

Biegnijcie do szopki, którą w styczniu 2004 r. miała okazję obejrzeć publiczność starosądecka, najpierw obejrzała publiczność angielska, ponieważ jej sceniczna wersja powstała na zamówienie Teatru „Imagination” w Londynie.

Znakomita sztuka *Ballada o bochenku chleba* wygrała w 1975 r. konkurs dramaturgiczny ogłoszony przez Ministerstwo Kultury i Sztuki oraz miesięcznik „Scena”. Za jej inscenizację Edmund Wojnarowski dostał nagrodę artystyczną *Złota Maska*. Sztuka była wystawiana Ostrawie i Londynie, pokazywana w telewizji polskiej i czeskiej.

Ostatnia baśń Edmunda Wojnarowskiego - *O Smoku Grubełoku* - została zakwalifikowana do finału XII Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej. Jej inscenizacja w Teatrze Małym w Warszawie była nominowana do *Złotej Maski* w kategorii „spektakl roku dla dzieci”.

Posługiwał się pięknym językiem, igrając swobodnie znakiem, symbolem, metaforą, dużo uwagi poświęcał semantyce. Wykorzystywał różne formy literackie, stworzył nawet swój gatunek literacki *song-esej*. Zajmował się także rysunkiem satyrycznym.

Wydał tomik poezji *Profile*, satyry *Ranek Salomona*, powieść - pastisz *I słyhać było rechot żab*, monodramy *Pitka Yorika*, *Traktat o krasnoludku*, prozę teatralną *Animalki*, song - eseje *Stąd do Wisły*, *Rapokalipsa*.

Publikował w „Śląsku”, „Panoramie”, „Teatrze Lalek”, biuletynie „Animator” oraz „Szpilkach” i „Kocyndrze” (rysunki).

Edmund Wojnarowski był piewą Ziemi Sądeckiej, o której nigdy nie zapominał. Publikował też w naszym Kurierze Starosądeckim (na swojej stronie internetowej umieszczał ogłoszenia do wszystkich napisanych tekstów).

Najczęściej „rozmawialiśmy” przez Internet, ale przy każdej nadarzającej się okazji zaglądał osobiście. Zawsze pogodny, aluzyjny, zaciekawiony a jednocześnie zdystansowany, w zadziwiający sposób łączył w sobie subtelność liryka i cierpkość satyryka.

Był człowiekiem wielkiego intelektu, prawdziwym brylantem wśród wszystkich autorów, którzy od 1990 roku pisali do Kuriera.

Żegnamy Cię z wielkim smutkiem i żalem Drogi Panie Edmundzie.

Ryszard Kumor

PODZIĘKOWANIE

Wielkie słowa podziękuję wyrażam Szanownemu Panu Burmistrzowi Starego Sącza, mgr Marianowi Cyconowi, za ofiarny trud przybycia do Katowic i piękną przemowę wygłoszoną w dniu 16 stycznia 2009 r. nad grobem mego najdroższego Brata, śp. Edmunda Wojnarowskiego. Obecność Pana Burmistrza oraz Radnego, Pana Czesława Basty, na ostatnim pożegnaniu mego Brata Edmunda w kościele franciszkanów p.w. św. Antoniego Padewskiego w Katowicach jest dowodem niezwyklej solidarności sądeczan, a szczególnie tych zasłużonych i oddanych swej małej ojczyźnie - patriotów lokalnych, o których Władze miasta nie pozwalają zapomnieć!

Józef Wojnarowski

Gliwice, 19 I 2009 r.

Edmund Wojnarowski

ZWIJANIE LABIRYNTU

Czymże jest ten labirynt?

Czy jest sumą drogi?

Czy ilorazem wszystkich iloczynów,
które powstały z różnicy poglądów,
jaką zrodzić musi podążanie dokąś,
zmierzanie do celu, parcie przed siebie, kluczenie w kółko.
Wszystko zaś po co, na co?

Żeby sens ujrzeć w tym, co wpada w ucho,
co obmacujesz, wąchasz i na co spozieraszaś,
ciesząc się potem z osiągnięć poznania?
Lecz może on przecież być śmiało indeksem
tych wszystkich dotąd udeptyanych ścieżek,
które nas wiodą jak mrówka Dedała,
wlokąca z trudem nitkę przeznaczenia,
żeby ją przewlec przez dziurkę od klucza
przekręconego z drugiej strony lustra.

- Wejść weni czy nie wejść? - stajesz przed pytaniem,
jakby to kamień był z muru do przebicia;
pozostałość po którymś z wędrowców,
jacy przed nami zmierzali przed siebie,
przecierając instynktownie drogę.

No bo skąd mieli wiedzieć, dokąd zaprowadzi?

Lecz całkiem możliwe, że już przeczuwali,
iż jest to zdążanie donikąd

z szybkością światła odbitego wiecznego milczenia

Wielkiej Tajemnicy niczym groch od ściany.

Zdążanie w komforcie na miarę epoki.

Bez niepotrzebnych iluzji i złudzeń,

że, idąc, można dojść dokąś w ogóle.

Bo przecież wędrować nie musi się po to,

by kiedykolwiek gdziekolwiek dochodzić.

I na dodatek jeszcze po cokolwiek,

skoro zdążanie bywa ciekawości

chroniącą nas przed tym,

ażeby nie paść przed czasem ze strachu.

Inny strach natomiast - aby nie pobydlić -

strzeże wędrowca przez wadzbą ze sobą

przy każdym potknięciu, jakiego doświadcza...

Ale zdążanie może być ucieczką.

Nie wiadomo po co, przed czym i dlaczego.

Zaś kogo spotykasz, w tym czasie po drodze,

każdy na coś czeka.

Na list, autobus, przyjaźń, sprawiedliwość.

Na to, że kiedyś będzie trochę lepiej.

Na dużą miłość, na małą przyjemność,

przyjście na świat dziecka, znalezienie wyjścia,

odzyskanie zdrowia, odejście zmartwienia

i na temu podobnie inne et cetera.

A przede wszystkim na cud jakiś wielki,

bo tyle jest przecież rzeczy do zrobienia

Rzeczy małych, tycich, tyciusieńkich

i coraz większych oraz bardzo dużych.

A na dodatek - jakby dość nie było starczyło -

po tobie także oczekują czegoś.

Przynajmniej, byś się choć sprawdził,

skoro cię nie stać na rzecz wiekopomną...

Po nosie dałem pysze, co się odezwiała

jak zawór w czterotakcie.

I ruszyłem dalej,

na skróty rozważając problem, co jest ważniejsze:

To, co mnie zżera, czy to, co sam zjadam.

I tak dobrnąłem do tego źródła,

przy którym z hybrydą miałem się potykać...

A tu tymczasem nic i nikogo.

Pustka zupełna jak w sumieniu kata.

Nachylałem się ostrożnie nad lustro źródła,

bo a nuż z jego drugiej strony potwór się zaczął.

Zaczął się czy nie zaczął?

I rzeczywiście ujrzałem poczwara.

Taką, że tylko splunąć.

Ale do źródła?

W jego bezdennej kryjczynie,

szczytującą w przysłowiach oraz porzekadłach.

Pał sześć kolokwializmy - biorę nogi za pas

i walę z powrotem do Ariadny.

Papieski Stary Sącz

Miało Stary Sącz zostało zaproszone do przedstawienia prezentacji „papieskich inicjatyw” w wydawnictwie, które ma zostać przekazane Sanktuarium Jasnogórskiemu podczas 16. Pielgrzymki Samorządu na Jasną Górę. Pamiątkowa księga będzie dokumentowała ciekawe i oryginalne inicjatywy miast papieskich łączące się bezpośrednio z osobą, misją lub nauczaniem Ojca Świętego Jana Pawła II.

Stary Sącz ma się czym pochwalić:

- Ołtarz papieski, który po pielgrzymce w 1999 roku na prośbę mieszkańców Starego Sącza i okolicznych miejscowości oraz pielgrzymów, decyzją władz samorządowych oraz biskupa tarnowskiego w całości pozostał na swoim miejscu. W latach 1999-2003 obiekt poddany został niezbędnym przeróbkom zabezpieczającym konstrukcję (obecnie konserwacji), ale jego pierwotny wygląd został zachowany. Pod ołtarzem urządzona jest Sala Pamięci Jana Pawła II, z wieloma osobistymi przedmiotami Karola Wojtyły.
- Diecezjalne Centrum Pielgrzymowania im. Jana Pawła II (wcześniej: Sądeckie Centrum Pielgrzymowania) - ośrodek duszpasterski, który powstaje w Starym Sączu dla upamiętnienia nauczania oraz dokumentacji pontyfikatu papieża Polaka. Integracyjną częścią tego przedsięwzięcia jest zaawansowana budowla - „Dom Pielgrzyma”. Znajdą się w nim pokoje jedno i dwuosobowe z łazienkami, jadalnia, sala konferencyjna, pomieszczenia biurowe oraz kaplica. Obiekt zaprojektowany został w stylu architektonicznym charakterystycznym dla miasta (dwa równoległe skrzydła połączone będą pośrodku przewiązką z hall'em recepcyjnym). W domu o pow. użytkowej 2024,20 m² będą pokoje jednoosobowe (13), dwuosobowe (21) i apartamenty dwuosobowe.
- Sala „Jana Pawła II” w „Domu Kingi” (pełniącym rolę małego muzeum).
- Ekspozycja poświęcona Ojcu Świętemu w Muzeum Regionalnym im. Seweryna Udzieli, m.in. z autografem papieża i piórem, którym został złożony.
- Dwa fantastyczne albumy fotograficzne: „Pieśń o Starym Sączu” i „Gród św. Kingi” autorstwa Adama Bujaka, w których całe rozdziały poświęcone są Ojcu Świętemu.

- Rondo Jana Pawła II otwierające obwodnicę Starego Sącza (na trasie z Doliny Popradu w kierunku Limanowej).
- Pomnik - popiersie Jana Pawła II w Gołkowicach.
- Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II i Gimnazjum im. Jana Pawła II w Gołkowicach (aktywnie działające w „Rodzinie Szkół im. Jana Pawła II Diecezji Tarnowskiej”).
- Zespół słowno-muzyczny „Pokolenie Jana Pawła II” działający przy Parafii św. Elżbiety Węgierskiej i Liceum Ogólnokształcącym im. Marii Skłodowskiej-Curie w Starym Sączu (laureat konkursu: „Moje spotkania z Ojcem Św. Janem Pawłem II”, pod patronatem ks. kardynała Stanisława Dziwisza; występy m.in.: na krakowskich błoniach podczas spotkania z papieżem Benedyktem XVI w 2006 r., w Akademii Muzycznej i Teatrze Słowackiego w Krakowie, w Watykanie, Rzymie, San Giovanni Rotondo, Asyżu, na Monte Cassino, w Paryżu - podczas trzeciej rocznicy śmierci Jana Pawła II).

Do grodu św. Kingi wiedzie też Małopolski Szlak Papieski Kraków - Stary Sącz (w dużej części w Beskidzie Sądeckim), przebiegający przez miejsca, które odwiedzał Karol Wojtyła w czasie swoich pieszych wędrówek, poprowadzony wzdłuż istniejących szlaków PTTK.

R. Kumor

Fot. R. Kumor

INAUGURACJA ROKU JANA PAWŁA II

Pomnik w Gołkowicach

W 30. rocznicę pontyfikatu papieża z Polski, 16 października 2008 roku, dokonano odsłonięcia pomnika Jana Pawła II usytuowanego w Gołkowicach.

Pomysłodawcą powstania pomnika i koordynatorem tej idei jest radny Rady Miejskiej w Starym Sączu, mieszkaniec Gołkowic - Andrzej Myjak. Pomysł i wszelkie działania związane z powstaniem pomnika cieszyły się aprobatą burmistrza Mariana Cyconia, któremu bardzo droga jest myśl upamiętnienia postaci Jana Pawła II. Andrzej Myjak i Stanisław Warzecha sfinansowali projekt i wykonanie odlewu, a także dwie tablice pamiątkowe znajdujące się na cokole pomnika. Sfinansowania odlewu i zagospodarowania terenu wokół pomnika podjął się Bogdan Wójcik - mieszkaniec Gołkowic, właściciel firmy BESTPOL.

W sprawie postumentu zwrócono się do Kazimierza Wolskiego (właściciela wyspecjalizowanej, renomowanej firmy, która m. in. dokonała rewitalizacji rynku oraz klasztoru Klarisek w Starym Sączu), który to współfinansował wykonanie granitowego postumentu pomnika.

Pomnik ma formę popiersia Ojca Świętego w stroju pontyfikalnym, a wykonany został przy wsparciu pana Mariana Bieryta. Umieszczony jest na cokole z granitu szwedzkiego o nazwie „Wanga”, w kolorze czerwonym. Na jednej z pamiątkowych tablic umieszczonych na pomniku, widnieje inskrypcja pochodząca z homilii Jana Pawła II wygłoszonej w Starym Sączu 16 czerwca 1999 roku: „Trwajcie mocno przy Chrystusie, aby On trwał w Was! Nie pozwólcie, aby w waszych sercach, w sercach ojców i matek, synów i córek zagasło światło Jego świętości”.

Uroczystość odsłonięcia pomnika rozpoczęła się mszą świętą o godz. 12 w kościele p.w. św. Antoniego Padewskiego w Gołkowicach. Mszę św. koncelebrowali: ks. infułat dr Władysław Kostrzewa z Tarnowa (przewodniczący), ks. prob. Kazimierz Koszyk (z miejscowej parafii), ks. prałat Alfred Kurek, ks. prałat Józef Grzegorzek, ks. kanonik Stefan Tokarz, ks. prob. Jan Wachała z Przysietnicy, ks. prob. Janusz Ryba ze Starego Sącza, ks. prob. Adam Chmiel ze Staszówki k/Gorlic, ks. prob. Czesław Litak z St. Luis, ks. Antoni Lorczyk z Tarnowa, ks. Roman Góra - misjonarz z Brazylii, ks. prałat Józef Walaszek z Podegro-

dzia, ks. prob. Jerzy Kulpa z Gabonia. Oprawę muzyczną podczas mszy przygotował Chór Gimnazjum Jana Pawła II w Gołkowicach pod kier. Ilony Czarneckiej - Jagiety.

Po zakończeniu uroczystej mszy nastąpiło poświęcenie pomnika. Zaproszonych gości powitały gospodynie tego wydarzenia: Zofia Korona - dyr. Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Gołkowicach oraz Renata Burchel - dyr. Gimnazjum im. Jana Pawła II w Gołkowicach.

Wśród licznie zgromadzonej lokalnej społeczności, uczniów szkół, samorządowców, obecny byli: wicemarszałek Małopolski Leszek Żegzda, starosta nowosądecki Jan Golonka oraz burmistrz Starego Sącza Marian Cycoń.

W wygłoszonym przemówieniu Gospodarz Miasta zwrócił uwagę, że: *Ten pomnik ma przypominać współczesnym i przyszłym pokoleniom o prośbach, przesłaniach i „ojcowskich radach”, jakich Ojciec Święty nam udzielał, troszcząc się o życie każdego człowieka. Niech skłania on do refleksji nad własnym życiem, a także nad mądrością i wyznawanymi wartościami przez Papieża.*

Burmistrz Starego Sącza wyraził nadzieję, że pomnik będzie służyć wszystkim, którzy przed nim staną, pomodlą się, przemyślą, przepraszają i z nawróconym sercem będą pokonywać trudności dnia codziennego.

Aleksandra Nalepa

Fot. G. Gorczowski

Irena Styczyńska

Klasztor Braci Mniejszych Konwentualnych i jego kościół p.w. św. Stanisława

Zwiedzając tchnący historią Stary Sącz, którego znaczenie do dzisiaj wyznaczyła św. Kinga, napotykamy w północno-zachodniej jego stronie pozostałości obszernej budowli pofranciszkańskiego klasztoru oraz jego kościoła p.w. św. Stanisława, erygowanych w 1280 r. Całość założenia jest w swym kształcie architektonicznym czytelna do dzisiaj.

Stary Sącz - starodawne *civitas Sandecz* - należy do miast wcześniej w Polsce zakładanych. Bieg jego historii wyznaczyła księżna Kinga, zakładając miasto w Ziemi Sądeckiej, ofiarowanej jej w wieczyste władanie przez małżonka Bolesława Wstydliviego, aktem wydanym 2 marca roku 1257, który uczynił ją Panią Ziemi Sądeckiej. Nadanie to związane było z wniesieniem przez Kingę swemu małżonkowi posagu o wartości 40 tysięcy grzywien srebra (jedna grzywna w XII w. ważyła 210 gramów czystego srebra). Wiano to zużyte zostało przez księcia do podniesienia zniszczonych przez najazd tatarski w roku 1241 księstw krakowskiego i sandomierskiego. Przejęcie ziemi sądeckiej przez księżną Kingę zaowocowało lokacją miasta Sandecz - Sącza - jako pierwszego miasta w kasztelanii sądeckiej. Było ono jej centrum gospodarczym, niezależnym od władzy panującego. Nie zachował się do dzisiaj jego dokument lokacyjny - czas powstania miasta przyjmuje się na lata 1268 - 1273.

Pisemne potwierdzenie istnienia miasta znajdowało się w dyplomie Bolesława Wstydliviego wydanym 18 kwietnia 1273 roku, zwalniającym mieszczan od ceł, myt i innych powinności na terenie jego władztwa. Miasto było już wówczas ukształtowane pod względem osadniczym i samorządowym.

Po śmierci Bolesława Wstydliviego w roku 1279, jego następca Leszek Czarny, obejmując dzielnicę senioralną, zamierzał odzyskać dla siebie ziemię sądecką. Księżna wdowa - Kinga, starając się ratować swój stan posiadania szukała wsparcia w Rzymie oraz u biskupa krakowskiego Pawła z Przemankowa. Wyłonił się wówczas plan założenia w mieście Sączu klasztoru Klarysek - II reguły franciszkańskiej.

Dokument lokacyjny tego klasztoru został wystawiony przez Kingę dnia 6 lipca 1280 r. Mówi on, że fundowany jest - m.in. w intencji zbawienia duszy własnej i Bolesława Wstydliviego.

Około roku 1280 powstaje z fundacji Kingi pomocniczy dla Klarysek klasztor I reguły franciszkańskiej Braci Mniejszych.

W mieście powstały więc dwa klasztory reguły franciszkańskiej: konwent Klarysek i konwent Braci Mniejszych Konwentualnych. W ostatnim dniu października 1280 r. Leszek Czarny potwierdził posiadanie przez Kingę ziemi sądeckiej jako jej wdowiej oprawy. Klasztor Klarysek stał się na podstawie aktu fundacyjnego właścicielem miasta Sącza oraz 28 wsi w ziemi sądeckiej. Papież Marcin IV zatwierdził założenie tego klasztoru i jego uposażenie w roku 1283.

Obydwa klasztory franciszkańskie związane zostały z ich prowincją czesko-polską. Klasztor Braci Mniejszych pełnił

nadzór nad klasztorem żeńskim, będąc od niego zależnym materialnie. Ich zadaniem było sprawowanie służby Bożej dla Sióstr Klarysek.

Bracia Mniejsi Konwentualni - zakon żebraczy - założony został przez św. Franciszka z Asyżu (1182 - 1226) w roku 1209. Do Polski franciszkanie dotarli w roku 1235, wybierając na swe siedziby ośrodki miejskie. W księciu Bolesławie Wstydlivym i księżnej Kindze, i w ich rodzinie znaleźli opiekunów i donatorów. Za ich życia powstało 40 franciszkańskich założeń na ziemiach polskich.

Klasztor Braci Mniejszych konwentualnych w Starym Sączu wzniesiony został z drewna na zachodniej kończyźnie terasy miejskiej, przy wczesnośredniowiecznym trakcie drożnym - *via magna*. Przeznaczony był dla 12 zakonników. Zapis w kronice klasztornej Klarysek wspomina, że bezpośrednio po ich przybyciu do Sącza miały one zamieszkiwać przy tym klasztorze. Każdy męski konwent franciszkański utrzymywał szkołę dla zakonników - przy klasztorze sądeckim czynna była szkoła dla kleru świeckiego i pracownia przepisywania ksiąg - skryptorium. W klasztorze tym miała miejsce w roku 1287 kapituła prowincjonalna franciszkanów. Tutaj także spisany został po łacinie (1317 - 1320) przez dwóch zakonników, ważny dla historii; „Żywot i cuda świętej Kingi, księżnej krakowskiej”. Autorem „Żywota” był spowiednik i zarządca klasztoru Klarysek - brat Florian. Autor „Cudów” nie jest znany z nazwiska (spisane zostały w roku 1329).

Klasztor posiadał bibliotekę składającą się z ksiąg teologicznych i kaznodziejskich. Uzupełniano ją książkami kupowanymi z żebraczej jałmużny zbieranej na ten cel. Księgozbiór zakonny powstawał głównie z darów zakonników. W zakonie istniał obowiązek oddawania przed śmiercią wszelkich przedmiotów osobistego użytku na rzecz klasztoru.

Bullą wydaną w roku 1566 papież Pius V zniósł zależność klasztorów Klarysek od prowincjałów franciszkańskich. Kardynał Jerzy Radziwiłł wypełnił jej postanowienia, uwalniając ich starosądecki klasztor w roku 1598 od nadzoru franciszkanów, oddając Klaryski pod bezpośrednią władzę biskupów krakowskich i zwolnił je od wspomagania Braci Mniejszych. Złagodzona reguła franciszkańska pozwoliła zakonnikom na przyjmowanie donacji mieszczkańskich na ich rzecz. Poniżej swojego klasztoru posiadali niewielki folwarczek - do większego majątku nie doszli.

Wielki pożar Starego Sącza w roku 1644, a następnie „potop szwedzki” spopieliły drewniane budynki klasztoru. Po tych dwóch klęskach franciszkanie przystąpili do wznoszenia murowanych budynków klasztornych, zrazu parterowych, złożonych z trzech skrzydeł, które wraz z kościołem św. Stanisława otaczały wirydarz. Wokół niego biegł sklepiony krużganek. W latach 1686 - 1740 budynek klasztoru został podniesiony o jedną kondygnację. Posiadał kryty gontem dach. Mury parteru wsparto szkarpami. Posiadał po trzy korytarze, tak na parterze jak i na piętrze. Do klasztoru wchodziło przez pomieszczenie furty, za którą znajdowała się izba gościnna, obszerny refektarz z czterema okratowanymi oknami, a dalej

izba dla chorych oraz pomieszczenie kuchenne ze spiżarnią. Na piętrze było 9 cel mieszkalnych oraz jedno pomieszczenie dla biblioteki, posiadające okratowane okna. Większe pomieszczenia były sklepione. W roku 1741 wykonana została malarska dekoracja refektarza. W sześć lat później otoczono murem klasztor z przykościelnym cmentarzem.

W ciągu wieku XVIII prowadzona była w klasztorze „prywatna” szkoła dla chłopców. Istniała też apteka na własne potrzeby.

W XVIII wieku istniejące w epoce saskiej zatargi o tron Polski, wprowadziły na jej teren obce wojska: saskie, szwedzkie, pruskie, rosyjskie. W obronie suwerenności kraju zawiązywały się konfederacje tarnobrzeńska, barska (1768), jako działania szlachty na rzecz wolności i integralności państwa. Zabór Sąddecki przez Austro-Węgry ogłoszony 24 listopada 1770 r. po wcześniejszym zajęciu miast spiskich, będących we władaniu Polski od roku 1412, na ziemię Małopolski w maju 1772, a także sporządzony w sierpniu 1772 roku traktat dotyczący I rozbioru Polski, przyznał Austrii południowe terytoria Rzeczypospolitej. Utworzyła w nich prowincję zwaną Galicją i Lodomerią, ze Lwowem, jako miastem gubernialnym, pod władzą cesarzowej Marii Teresy i jej syna Józefa II - współregenta.

Nowa przynależność państwowa Starego Sącza przyniosła dla niego wielkie zmiany. Najważniejszą z nich była kasata klasztoru Klarysek i zabór jego majątku: miasta i 54 wsi, na podstawie restryktu cesarza Józefa II z dnia 12 czerwca 1781 roku. Zarząd nad tym majątkiem objął fiskus - urząd administracyjno-gospodarczy zwany „kamerą”.

W okresie „józefinizmu” klasztor Franciszkanów w Starym Sączu także został przeznaczony do likwidacji. W roku 1777 mieszkało w nim 15 zakonników - w tym 5 przeniesionych tutaj w 1785 r. z likwidowanego przez zaborców klasztoru franciszkańskiego w Nowym Sączu. Z rozkazu władz austriackich przeprowadzona została w roku 1803 wycena nieruchomości klasztornych. Ich wartość oszacowano na 56640 złotych reńskich w.a.

Klasztor franciszkanów zamknięty został nakazem cesarza austriackiego Franciszka I z dniem 19 października 1814 r. Żyjący jeszcze dwaj zakonnicy przeniesieni zostali w 1815 r. do Krosna. Okoliczna szlachta i miejscowe mieszczaństwo wnosili prośby do władz zaborczych o zachowanie tego klasztoru - bezskutecznie.

Nieruchomości klasztoru i jego kościoła wpisane zostały do ksiąg miejskich. Od „kamery” zarząd salinarny zakupił w Wieliczce spichlerz przyklasztorny w 1821 r. na skład soli. Rozprzedawane były także ruchomości klasztorne. Biblioteka franciszkańska przepadła w czasie likwidacji klasztoru (zachowała się znikoma część jej woluminów). Austriacy przejmując na cele świeckie obiekty klasztorne usunęli z przyklasztornego cmentarza groby, przenosząc w 1793 r. szczątki na nowo założony cmentarz przy kaplicy św. Rocha.

Pod koniec lat dwudziestych XIX w. zlikwidowano skład soli, a pofranciszkański spichlerz wystawiono na licytację. Na podstawie zezwolenia kancelarii nadwornej z kwietnia 1830 roku wykupił go 17 marca 1831 roku za kwotę 2800 złotych reńskich w.a. na swoją siedzibę magistrat starosądecki, jako że w 1795 r. spłonął ratusz. W czasie panującej w latach 30. zarazy morowej urządzono w nim w 1834 r. szpital choleryczny. Na placu, gdzie stał ten budynek, wzniesiona została ok. 1850 r. siedziba władz Starego Sącza i trwa tam do dzisiaj.

W latach 1854 - 1855 obniżono budynki klasztoru i kościoła o jedną kondygnację, dokonano nowych podziałów wnętrza, umieszczając w nich siedzibę sądu i więzienie. Przez

lat 100 mieścił się tutaj sąd powiatowy, następnie grodzki do roku 1948. Następnie budynki przeznaczone zostały na cele szkolne.

Franciszkańskie kiedyś ogrody i ziemię folwarku rozparcelowano częściowo na działki osiedleńcze dla przybywających po 1781 r. z Austrii i Niemiec kolonistów. Resztę ziemi przejęło miasto i wykorzystywało dla budowy urządzeń komunalnych.

Dzisiaj ten pofranciszkański zespół klasztorny jest budowlą parterową, 4-skrzydłową z wewnętrznymi dziedzińcami. Skrzydło południowe o kwadratowym korpusie i półkolistą ścianą od strony północnej jest pozostałością kościoła p.w. św. Stanisława. Jego wnętrze przecina sień prowadząca do wnętrza dawnego klasztoru.

Nie zachowały się dokumenty klasztoru starosądeckich franciszkanów, uległy zniszczeniu. W czasie zniesienia tego klasztoru wywiezione do Krosna, wraz z dwoma zakonnikami, przepadły. W zbiorach Ossolineum we Wrocławiu znajduje się opis budynku klasztoru z roku 1818.

W południowej ścianie dawnego klasztoru zachowała się do dzisiaj półkolistą zakończona tablica marmurowa, której wierszowana treść wyjawia, że w roku 1772 przeniesione zostały kości zaludniających kiedyś klasztor zakonników z przykościelnego cmentarzyka do osobnego ossarium.

Fot. R. Kumor

Ten wiekowy klasztor, wpisany w 750 lat historii Starego Sącza, oznaczony kiedyś ulicą Franciszkańską, a dzisiaj położony przy ulicy Stefana Batorego 27 zajmują szkoły: Zespół Szkół Drzewno-Mechanicznych, Technikum nr 3, Zasadnicza Szkoła Zawodowa nr 1, Uzupełniające Liceum Ogólnokształcące, Szkoła Policealna nr 3.

Kościół klasztorny Franciszkanów p.w. św. Stanisława Biskupa i Męczennika.

Zasady budowania klasztorów i kościołów franciszkańskich sformułowane zostały w r. 1260. Istniał zakaz budowy wież i sklepień, jako symboli niezgodnych z regułą św.

Franciszka, którą było ewangeliczne ubóstwo. Przestrzegana była średniowieczna zasada orientowania świątyń na wschód. Jedynie prezbiterium można było sklepiać i zdobić dekoracją kamieniarską.

Kościół Braci Mniejszych Konwentualnych w Starym Sączu wzniesiony był zgodnie z tą regułą. Od samego początku był niewielką budowlą murowaną, orientowaną na wschód i dolegała boczna ściana do drewnianego klasztoru. Posiadał dwuprzęsłowe, sklepione prezbiterium i asymetrycznie do niego usytuowaną kwadratową nawę. Pośrodku niej stała kolumna, a przy niej ołtarz. Posadzka była wyłożona kamieniem. Dach był kryty gontem, a nad nim wznosiła się sygnaturka pobita blachą.

W latach 1628 - 1653 dobudowano z dwóch stron tego kościoła kaplicę M. B. Różańcowej - przy której istniało bractwo tego wezwania oraz kaplicę p. w. św. Antoniego, ufundowaną przez starostę czorsztyńskiego Jana Baranowskiego. Przy kościele istniały: murowana zakrystia z datą w nadprożu „1622” i kruchta.

Po zniszczeniach, jakich dokonali Szwedzi w Starym Sączu tj. w latach 1655 - 1662 trwało odnawianie i przebudowa starych murów kościoła. Powiększone zostało prezbiterium o jedno przęsło, z nadaniem mu półkolistej absydy. Przybyła też trzecia kaplica p.w. św. Rocha i Sebastiana.

W tym franciszkańskim kościele utworzona została w roku 1786 placówka duszpasterska dla kolonistów niemieckich osadzonych na wydzielonych działkach z folwarków klasztornych Klarysek i Franciszkanów.

W dokonanej wycenie wartości kościoła i jego wyposażenia w roku 1803 oszacowano je na 17423 zł r. w.a.

Dla I zakonu reguły franciszkańskiej Braci Mniejszych Konwentualnych św. Stanisław był postacią ważną, doznającą przez nich czci, jako że kanonizacja Świętego miała miejsce w Asyżu. Stąd i wezwanie ich starosądeckiego kościoła.

Biskup Krakowski Stanisław ze Szczepanowa uśmiercony został 11 kwietnia 1079 roku na Skalce w Krakowie, przez króla Bolesława Śmiałego. Okrucieństwo władcy sprawiło, iż przeciw niemu wystąpiło rycerstwo, zmuszając go do opuszczenia Polski. Następstwem śmierci biskupa Stanisława - uważanego za człowieka prawego, za obrońcę praw moralnych w życiu - jest jego chwała zdobyta cudami, a grób jego już od roku 1088 znajduje się na Wawelu.

Wincenty Kadłubek (ur. ok. 1150) biskup krakowski w latach 1207 - 1218 obszernie przedstawił w swojej kronice czasy wcześniejsze i jemu współczesne, opisując dzieje konfliktu króla Bolesława Śmiałego z biskupem Stanisławem. Przed połową wieku XIII krakowski biskup Iwo Odrowąż pierwszy

poczynił starania o kanonizację swego poprzednika. Na jego polecenie Wincenty z Kielc - kapelan biskupa, zarazem poeta i kompozytor - spisał żywot Biskupa Męczennika, włączając doń pieśń mówiącą o życiu tegoż. Pieśń nosi tytuł „Gaude mater Polonia” (O, ciesz się Matko Polsko w sławne potomstwo płodna). Ten utwór liczący ponad 700 lat - starszy od „Bogurodzicy” - jest najdłużej żyjącą, śpiewaną pieśnią, pełniącą funkcję pieśni państwowej.

W roku 1250 ponowione zostały u papieża w Rzymie starania bpa Jana Prandoty o kanonizację bpa Stanisława, rozpoczęte przez jego poprzedników. Wiele zabiegów też w tym względzie czynili księstwo Bolesław Wstydlivy i Kinga.

W tymże roku udali się do Rzymu wysłannicy z Polski do papieża Innocentego IV z prośbą o wszczęcie procesu kanonizacyjnego bpa Stanisława, wręczając jego życiorys spisany przez dominikanina Wincentego z Kielc. W roku 1252 papież wysłał do Polski uczonego franciszkanina Jakuba z Welletri dla zbadania księgi cudów i czci oddawanej kandydatowi na ołtarze. Odpis protokołu powizytacyjnego w formie zwoju do dzisiaj znajduje się w archiwum kapituły krakowskiej.

Niespodziewanie tej kanonizacji sprzeciwił się kardynał Rinaldo - późniejszy papież Aleksander IV. Dało to początek funkcji „advocatus diaboli” (advokat diabła), którego zadaniem jest wyszukiwanie uchybień oraz zarzutów w procesach kanonizacyjnych.

Kanonizacja Stanisława ze Szczepanowa miała miejsce 8 września roku 1253 w Asyżu, w kościele św. Franciszka - w 174 lata po jego męczeńskiej śmierci. Była to pierwsza kanonizacja poza Rzymem.

Polska delegacja przywiozła do Asyżu czerwoną (jak krew męczennika) chorągiew z wyhaftowaną postacią biskupa Stanisława. W chwili, gdy papież odczytywał formułę kanonizacyjną, Polacy rozwinęli ją przed nim. Taka demonstracja miała miejsce pierwszy raz. W czasie kanonizacji ukazując się od tej pory wizerunek świętego.

Papież przypisał dzień 8 maja św. Stanisławowi, jako że w kwietniu - miesiącu śmierci Świętego - często trwał jeszcze Wielki Post.

Święty Stanisław jest głównym patronem Polski.

Na pamiątkę kanonizacji polskiego Świętego wystawiono w Bazylice w Asyżu kaplicę pod wezwaniem św. Stanisława. Jak podaje ks. Piotr Skarga, w kościele św. Piotra w Rzymie była wymalowana historia życia św. Stanisława. Postać Patrona Polski osnuta jest legendami. Jedna z nich mówi, że „od 8 maja do dnia Zaduszek obchodzi św. Stanisław Polskę i jej błogosławi”. Opowieść tę ujął Józef Szujski

Fot. R. Kumor

w swym poemacie „Sługa grobów” w słowach:

(...) A bywa to dnia maja ósmego,
Dnia Świętego patrona naszego
I już cisza trwa przez czas przydłużki,
Ale znowu nadejdą Zaduszki” (...)

Księżna Kinga ufundowała pierwszą trumnę na relikwie św. Stanisława. Była drewniana, obita srebrną blachą, podtrzymywana przez cztery aniołki i spoczywała na marmurowej mensie ołtarza. Przed tym relikwiarzem stał od roku 1512 srebrny ołtarz, dar króla Zygmunta Starego, również ofiarodawcy doń srebrnego tryptyku. Mauzoleum było otoczone było żelazną kratą.

Wypełniając swój ślub bp Marcin Szyszkowski ufundował ołtarz następny. Budowa tego renesansowego dzieła sztuki - mauzoleum z czarnego marmuru zdobionego złożonymi brązami - trwała od roku 1624 przez 5 lat. Jest dziełem mistrzów włoskich i trwa ono do dzisiaj.

Szwedzi - „wrogowie koronni” - dokonali grabieży trumny św. Stanisława ważącej 1714 grzywien srebra, w czasie swych kolejnych dwóch napadów na Polskę. Trumnę tę ofiarował w roku 1633 król Władysław IV Waza, wypełniając testament zmarłego ojca Zygmunta III Wazy. Szwedzi zrabowali również kosztowne wota i srebrny ołtarz. Na tę wieść przebywający na obczyźnie bp Piotr Gębicki ofiarował srebro na nowy relikwiarz. Wykonał go słynny gdański złotnik Piotr von der Rennen w latach 1669 - 1671. Ta trumna - relikwiarz znajduje się do dzisiaj w Katedrze Wawelskiej.

Okresem gwałtownej wyprzedaży własności klasztornych, kościelnych i królewskich w Galicji przez fiskusa zaborcy austriackiego były czasy wojen napoleońskich. Wówczas cesarstwo Austro-Węgier było bliskie bankructwa.

W pierwszej ćwierci XIX w. wyprzedawane były ruchomości pofranciszkańskiego kościoła św. Stanisława w Starym Sączu. Minęły od tego czasu prawie dwa wieki, ale jeszcze współcześnie odnaleźć można wyposażenie tej świątyni w kościołach powiatu nowosądeckiego i nowotarskiego. I tak:

- Kaplica św. Rocha w Starym Sączu. Tutaj znajdują się skrzydła XV-wiecznego tryptyku z przedstawieniem na nich św. Franciszka oraz św. Jana Ewangelisty.

- Biegonice - kościół św. Wawrzyńca. W prawej nawie obraz Matki Boskiej z Dzieciątkiem, malowany na desce w XVI wieku.

- Muzeum w Starym Sączu opiekuje się trzema obrazami. Dwa z nich to wyobrażenie św. Galicjusza, trzeci: Trójcy Świętej.

- Grybów - kościół św. Katarzyny. Na filarach nawy ustawione są późnobarokowe figury dwunastu Apostołów.

- Ptaszkowa - kościół św. Marii. W nawie przy bocznym prawym ołtarzu na krokoszynach znajdują się figury św. Franciszka oraz św. Antoniego Padewskiego, barokowe z XVIII wieku.

- Zbyszyce - kościół św. Bartłomieja. W prezbiterium ustawione są głębokie stalle z pocz. XVI wieku, zdobione płaskorzeźbionymi splotami winorośli i wstęgami z napisami na zapleczkach, posiadają przeźroczą w ściankach bocznych.

- Łącko - kościół św. Jana Chrzciciela. Odnowiony w roku 1818. Obecny ołtarz główny tej świątyni był ołtarzem głównym kościoła Klarysek starsządeckich p.w. Świętej Trójcy. Ten wysokiej klasy późnorenansowy w stylu ołtarz zamówiła ksieni klasztoru u krakowskiego snycerza Baltazara Kuntza kosztem 400 zł polskich w roku 1621. Z chwilą, gdy

po renowacji tego kościoła przybyły w r. 1699 zamówione u włoskiego mistrza Baltazara Fontany trzy ołtarze marmurowo-gipsowe (trwające w świątyni po dziś dzień) poprzedni ołtarz główny przekazany został do kościoła św. Stanisława. Tutaj uzupełniono go w XVIII w. późnobarokowymi bramkami. Zakupiony u Austriaków w początku XIX w. przez parafię w Łącku, jest w tym kościele ołtarzem głównym. Jego treścią są wizerunek Matki Boskiej Szkaplerznej oraz śluby czystości św. Kingi i Bolesława Wstydlwego.

- Ochotnica Dolna - kościół p.w. Znalezienia Krzyża Świętego, wzniesiony z modrzewia w roku 1816. Do tej nowej świątyni zakupił Karol Ochotnicki (nazwisko przybrane), potomek konfederaty barskiego, za kwotę 1000 zł reńskich cztery ołtarze (w tym jeden z XVII w. z rzeźbionym krucyfiksem, w jednym z ołtarzy obraz św. Franciszka, dwa ołtarze zdekompaktowane), barokową ambonę oraz dwa dzwony wraz z sygnaturką. Dzwony pofranciszkańskie skonfiskowali Austriacy w czasie I wojny światowej z przeznaczeniem na cele wojenne.

- Tylmanowa - stary kościół p.w. św. Mikołaja. Po lewej stronie nawy ma swe miejsce późnobarokowy - z pierwszej ćwierci XVIII w. ołtarz p.w. św. Antoniego Padewskiego.

- Czarny Dunajec - kościół p.w. Świętej Trójcy. Znajdują się tutaj dwa ornaty z wieku XVIII. Księgi z biblioteki franciszkańskiej z wieku XV i XVI m.in. dzieła św. Hieronima wydane w Bazylei. Dzwon z 1643 r.

- Pieniążkowice - kościół p. w. Siedmiu Boleści Matki Bożej zbudowany w roku 1819. W nim XVIII-wieczny ołtarz z wizerunkiem św. Franciszka.

Miasto Stary Sącz przez wieki było bastionem katolicyzmu. Promieniowało kultem swej założycielki św. Kingi. OO. Franciszkanie przebywający w nim przez ponad 5 wieków mieli niemalże udział w kształtowaniu oblicza tego miasta.

Luty - marzec 2007 r. Opracowane na podstawie: „Historie Starosądeckie” - Wiktor Bazieli. Wyd. Literackie - 1965; „Stary Sącz - zarys historii i rozwoju przestrzennego”. Wyd. Literackie - 1985; „Historia Starego Sącza - od czasów najdawniejszych”. Wyd. Literackie - 1979; Katalogi zabytków powiatów Nowy Sącz i Nowy Targ. „Ochotnica Dolna”, Bronisław Czajka - 1986; „Patronowie Polski”, Zofia Śliwowa - „Promyczek” - 2003; „Gaude Mater Polonia”, Wacław Panek - 1990.

Od redakcji.

Pani Irena Styczyńska, zasłużona obywatelka Nowego Sącza, harcerka, łączniczka AK, patriotka, miłośniczka Ziemi Sądeckiej, przewodniczka PTTK, zmarła 11 listopada 1997 roku. Tekst, który publikujemy przygotowała na uroczystość 60-lecia Towarzystwa Miłośników Starego Sącza i 50 rocznicę muzeum regionalnego, w roku 750-lecia Starego Sącza. Z powodu stanu zdrowia nie mogła osobiście uczestniczyć w tych obchodach, dzieje klasztoru Franciszkanów prezentowała w jej imieniu przyjaciółka Anna Totoń. Omówiliśmy się wówczas na publikację tego tekstu w czasie nam odpowiadającym. Pani Irena bardzo przychylnie odpowiadała na takie propozycje, wcześniej już publikowaliśmy jej teksty w Kurierze. Była znawczynią dzieł regionu i uważnie czytała nasze czasopismo. Gdy chochlik drukarski przekreślił nazwisko czy imię ważnej postaci historycznej od razu, w małym liściku, zwróciła nam uwagę na tę pomyłkę.

W poprzednim numerze opublikowaliśmy rozprawę o historycznym znaczeniu *franciszkanizmu* w rozwoju cywilizacyjnym naszego regionu autorstwa Roberta Ślusarka, tekst Ireny Styczyńskiej wskazuje istotne elementy tego wątku.

KONCERT NOWOROCZNY

Mieszkańcy Starego Sącza i wielu dostojnych gości powitało Nowy Rok i wysłuchało koncertu noworocznego w wypełnionej po brzegi sali gimnastycznej Gimnazjum im. Juliusza Słowackiego w Starym Sączu 3 stycznia br.

Występowała Orkiestra Reprezentacyjna Straży Granicznej pod dyktando majora dra Stanisława Strączka oraz soliści: Edyta Ciechomska (sopran), Natalia Zabrzaska (sopran), Aleksandra Maślanka (alt), Adam Żaak (baryton) i Wacław Wacławiak (baryton).

Występy rozpoczęły się „starosądecką kolędą” Jana Joachima Czecha „Hej, ponad regle, turnice”.

Cały koncert prowadził Adam Żaak, który nie tylko zapowiadał kolejne utwory i bawił publiczność żartami i dykteryjkami, ale też sam znakomicie śpiewał.

Usłyszeliśmy tego wieczoru wiele popularnych i lubianych utworów. W programie znalazły się najpiękniejsze arie i duety operetkowe, przeboje muzyki rozrywkowej i znane utwory musicalowe.

Orkiestra pograniczników wykonała m. in. słynnego „Can cana” Offenbacha, „Taniec słowiański” Dworaka, „Marsza Radetzky’ego” Straussa,

Wokaliści zaśpiewali m.in. takie utwory: „La Spagnola” di Chiary, „Pewien czarujący wieczór” Rodgersa, „Myszka” (z operetki „Wiktoria i jej Huzar”) Abrahama, „Przetańczyć całą noc” Webbera, „Sunrise, sunset” Bocka, „Libiamo” Verdiego. W finale koncertu wszyscy soliści zaśpiewali przepiękny utwór „Amigos Para Siempre” Webbera.

Wszyscy artyści występujący tego wieczoru w Starym Sączu otrzymali wielkie brawa od publiczności.

Na zaproszenie burmistrza Mariana Cyconia przybyli parlamentarzyści, przedstawiciele władz samorządowych i instytucji oraz przedsiębiorcy. Koncert był okazją do wyrażenia wdzięczności ludziom, którzy w minionym roku szczególnie zasłużyli się dla starosądeckiej społeczności. Specjalne podziękowania za finansowe wspieranie rozwoju kultury i zachowania dziedzictwa narodowego miasta, a szczególnie za olbrzymią kwotę pieniędzy przyznanych na modernizację „Sokoła”, w którym będzie się mieścić Centrum Kultury i Sztuki im. Ady Sari odebrał wicemarszałek Małopolski Leszek Zegzda. Podziękowania za pomoc w pozyskaniu pieniędzy na renowację klasztoru Klarysek otrzymał senator Stanisław Kogut. Ogromne wyrazy wdzięczności odebrał także Burmistrz Starego Sącza, za roztropne gospodarowanie i ogromny wkład pracy w efektywne modernizowanie miasta i gminy. Serdeczne słowa w formie żartobliwego monologu wygłosił Wojciech Lasek, wiceprezes Stowarzyszenia na rzecz Osób Niepełnosprawnych „Gniazdo”.

Organizatorem koncertu był Urząd Miejski w Starym Sączu, przy pomocy finansowej sponsorów, m. in. Parku-M i Banku Spółdzielczego w Starym Sączu.

R. Kumor

WYKONAWCY

Edyta Ciechomska (absolwentka AM w Warszawie, laureatka krajowych i międzynarodowych konkursów operowych, związana z Warszawską Operą Kameralną, koncertuje w Polsce i za granicą)

Natalia Zabrzaska (studentka AM w Katowicach, absolwentka PSM w Nowym Sączu, solistka Orkiestry Reprezentacyjnej Straży Granicznej i chóru im. Jana Pawła II parafii NSPJ w Nowym Sączu)

Aleksandra Maślanka (uczenica Liceum Jezuitów w Nowym Sączu, laureatka regionalnych konkursów młodych talentów wokalnych)

Adam Żaak (śpiewak, organista, współpracownik Głiwickiego Teatru Muzycznego, laureat Konkursu Sztuki Wokalnej im. Ady Sari w Nowym Sączu oraz Konkursu im. Adama Didura w Bytomiu, uczestnik wielu festiwali muzycznych w kraju i za granicą oraz koncertów oratoryjno-kantatowych, występował w Zespole Śpiewaków Miasta Katowice Camerata Silesia)

Wacław Wacławiak (tambourmajor, solista Orkiestry Reprezentacyjnej Straży Granicznej)

Stanisław Strączek (mjr dr, kapelmistrz Orkiestry Reprezentacyjnej Straży Granicznej, absolwent AM w Warszawie, autor wielu instrumentacji, aranżacji oraz transkrypcji na zespoły wokalne, instrumentalne oraz orkiestry dęte)

Orkiestra Reprezentacyjna Straży Granicznej (ambasadorka Ziemi Sądeckiej w kraju i za granicą, uhonorowana licznymi nagrodami oraz odznaczeniami państwowymi, ma w dorobku wiele nagrań z repertuarem muzyki klasycznej, regionalnej i rozrywkowej i kilka tysięcy koncertów)

Wieczór wigilijny

Fot. R. Kumor

W ostatnią niedzielę przed świętami Bożego Narodzenia odbyło się w Domu Parafialnym parafii św. Elżbiety Węgierskiej okolicznościowe spotkanie opłatkowe, zorganizowane przez Centrum Kultury w Starym Sączu. Refleksyjny, a miejscami dowcipny spektakl pt. „Opowieść Bożonarodzeniowa” przedstawiała Grupa Teatralna NIMNUL z Gimnazjum im. J. Słowackiego w Starym Sączu. Życzenia dla uczestników spotkania i ich rodzin oraz młodych aktorów składali: ks. prałat Alfred Kurek i przewodniczący Rady Miejskiej Marian Lis, a później odbył się tradycyjny rytuał „łamania się opłatkiem”. (ryk)

Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy w Starym Sączu

XVII Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy organizowany przez fundację Jerzego Owsiaka zakończył się wielkim sukcesem. Z szacunkowych obliczeń (i zadeklarowanych kwot) wynika, że na koncie WOŚP znajdzie się ponad 32,5 mln złotych. To rekordowy wynik.

Od samego rana do wieczora w niedzielę 11 stycznia br. w całej Polsce i za granicą działało 1500 sztabów. Pieniądze zbierało 120 tys. wolontariuszy. Rozdano 53 miliony specjalnych serduszek - nalepek. Na koncertach grało ponad 200 zawodowych i amatorskich zespołów artystycznych. Odbływały się setki różnych akcji i licytacji. Liczby osób, które uczestniczyły w tym przedsięwzięciu i dzięki którym zebrano tak ogromną kwotę pieniędzy nie da się policzyć. Zyski tegorocznej orkiestry zostaną przeznaczone na **wczesne wykrywanie nowotworów u dzieci**. Otrzymają je - w porozumieniu z ministerstwem zdrowia - najbardziej potrzebujące ośrodki onkologiczne w całej Polsce.

Do olbrzymiej kwoty, którą udało się zebrać orkiestrze swój „grosik” dołożyli także starosądeczanie. W tym roku do akcji włączyło się Centrum Kultury i Sztuki im. Ady Sari, które zebrało kilka wolontariuszek i zorganizowało zbiórkę pieniędzy na terenie miasta oraz koncert w Gimnazjum im. Juliusza Słowackiego. Akcja została przeprowadzona w ramach nowosądeckiego sztabu, działającego podobnie jak w poprzednich edycjach w Miejskim Ośrodku Kultury w Nowym Sączu przy Al. Wolności.

W Nowym Sączu, na placie Rynku od godziny 14.00 do

Fot. M. Michalik

20.00 trwały koncerty muzyczne, zakończone pokazem sztucznych ogni. Gwiazdą sądeckiego finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy był zespół KOMBI, który wykonał największe swoje przeboje.

Impreza w Starym Sączu trwała od godz. 15 do godz. 20. W programie były występy: dzieci z przedszkola w Barciach, „Tambourmajorek”, Orkiestry Dętej z Barcic, Chóru szkolnego z Gołkowic, Zespołu Regionalnego „Małe Starosądeczaki”, podopiecznych Stowarzyszenia na Rzecz Osób Niepełnosprawnych „Gniazdo”, Międzyszkolnej Orkiestry Dętej ze Starego Sącza, „gwiazdy wieczoru” - SHARPI (reggae - ska).

Tuż przed godziną 20 wystrzelono „świąteczko do nieba”. Całym sztabem WOŚP w Nowym Sączu kierowała Marta Jakubowska dyr. MOK, natomiast akcją w Starym Sączu Marta Radziszewska dyr. CKiS. Do „starosądeckich” puszek trafiło w sumie 2675,64 zł.

Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy jest ewenementem w skali świata, dowodem zaufania, jakim od 17 lat Polacy darzą tę akcję. To bardzo pozytywne działanie na rzecz potrzebujących, otwierające serca dla drugiego człowieka. Prawdziwe święto całego społeczeństwa. **RK**

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską
w ramach
Europejskiego Funduszu Społecznego

EUROPEJSKI FUNDUSZ
SPOŁECZNY

FUNDACJA ROZWOJU ZIEM GÓRSKICH serdecznie zaprasza

przedstawicieli organizacji pozarządowych, nauczycieli, przedstawicieli szkół,
samorządu, sołtysów oraz przewodniczących osiedli z terenu Miasta i Gminy Stary Sącz na:

seminarium

RAZEM DLA ROZWOJU SPOŁECZNEGO NASZEJ GMINY

podsumowujące projekt „Współpraca liderów rozwoju społecznego Miasta i Gminy Stary Sącz”.

Projekt realizowany jest przy udziale środków Europejskiego Funduszu Społecznego
w ramach: Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, działanie 7.3.

Seminarium odbędzie się 20 stycznia 2009 roku o godz. 11.00
w Restauracji „Marysieńka”, Rynek 12 w Starym Sączu

Ze względu na ograniczoną liczbę miejsc prosimy o wcześniejsze zgłoszenie swojego udziału:

osobiście w biurze Fundacji Rozwoju Ziem Górskich, Stary Sącz, ul. Batorego 30
lub telefonicznie: 018 446-11-19 (w dni powszednie w godzinach od 9.00-15.00)
lub poprzez email: biuro@frzg.pl

Szczegółowy program seminarium oraz więcej informacji o projekcie na stronie
www.liderzy.stary.sacz.pl

PROPONUJEMY • POLECAMY • PROPONUJEMY • POLECAMY

Fot. R. Kumor

Burmistrz Starego Sącza ogłasza przetarg ustny nieograniczony na wydzierżawienie, na okres 15 lat, budynku przy ul. Daszyńskiego 22 w Starym Sączu. Dane techniczne: pow. zabudowy - 93,32 m², pow. użytkowa - 67,91 m², kubatura - 496 m³; letnia weranda: pow. zabudowy - 46,07 m², pow. użytkowa - 41,09 m², kubatura - 216 m³. Cena wywoławcza miesięcznego czynszu wynosi 800 zł (czynsz może być zmieniany o wskaźnik, nie częściej niż raz w roku). Budynek jest parterowy nie podpiwniczony, murowany z dachem dwuspadowym o konstrukcji drewnianej krokwiowej, kryty blachą. Wyposażony w instalacje: elektryczną, wod.-kan., telefoniczną oraz przyłącz wodociągowy, kanalizacyjny, energetyczny i system alarmowy. Zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, na terenie gdzie położony jest budynek obowiązują rygory ochrony wynikające z położenia terenu w strefie ścisłej ochrony rezerwatu oraz strefie ochrony archeologicznej. Wszelkie prace budowlane przy obiektach wpisanych do rejestru zabytków, wymagają pozwolenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Obowiązuje zakaz podziału działek. Przeznaczenie podstawowe terenu - usługi komercyjne i publiczne, przeznaczenie dopuszczalne terenu - mieszkalnictwo. Przetarg odbędzie się 19 lutego 2009 r. o godz. 10.30 w siedzibie Urzędu Miejskiego (Stary Sącz ul. Batorego 25, I piętro, pokój 10 (sala narad)). **Szczegóły na stronie www.bip.stary-sacz.iap.pl w Internecie.**

Fot. Arch. UM w Starym Sączu

Centrum Kultury i Sztuki im. Ady Sari w Starym Sączu proponuje i poleca na różne imprezy okolicznościowe i rodzinne, konferencje, spotkania, prezentacje... budynek byłej szkoły podstawowej w Mostkach, o pow. użytkowej 304 m² (1 sala duża ze sceną, 3 sale mniejsze, zaplecze kuchenne i sanitarne), ok. 4 km od centrum Starego Sącza, przy drodze wojewódzkiej 969 Nowy Targ - Stary Sącz. Szczegółowe informacje: Centrum Kultury i Sztuki im. Ady Sari w Starym Sączu, Rynek 5, tel./fax 018 4461641, tel. 018 447 24 83

Oplaty za sprzedaż alkoholu

Przedsiębiorcy prowadzący sprzedaż napojów alkoholowych w roku poprzednim są zobowiązani do złożenia w Urzędzie Miejskim w Starym Sączu do 31 stycznia br. pisemnego oświadczenia o wartości sprzedaży napojów alkoholowych w roku poprzednim.

Przedsiębiorcy, których roczna wartość sprzedaży poszczególnych rodzajów napojów alkoholowych nie przekroczyła ustalonych limitów wnoszą opłaty podstawowe, obowiązujące przedsiębiorców, którzy rozpoczynają działalność gospodarczą a także tych, którzy nie przekroczyli ustalonych w ustawie limitów: 525 zł na sprzedaż napojów o zawartości 4.5 % alkoholu oraz piwa; 525 zł na sprzedaż napojów o zawartości powyżej 4.5 % do 18 % alkoholu; 2100 zł na sprzedaż napojów o zawartości powyżej 18 % alkoholu.

Przy przekroczeniu pułapu wartości sprzedaży (wartość sprzedaży - kwota należna sprzedawcy za sprzedane napoje

alkoholowe, z uwzględnieniem podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego) napojów alkoholowych obowiązuje opłata podwyższona.

Nieterminowe dokonanie wpłaty za zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych spowoduje wygaśnięcie ważności zezwolenia.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami istnieje możliwość podzielenia rocznej opłaty za zezwolenie na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych, w każdym roku kalendarzowym objętym zezwoleniem na trzy równe raty płatne: do 31 stycznia, 31 maja i 30 września danego roku kalendarzowego.

Na podstawie Ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, pieniądze z opłat za zezwolenia na sprzedaż alkoholu są przeznaczane na zadania umieszczone w Gminnym programie rozwiązywania problemów alkoholowych, który obejmuje szereg przedsięwzięć w tym zakresie.

Udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe, pomocy psychologicznej i prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą należy m.in. do zadań własnych gminy. **(AP)**

Szkoła promująca zdrowie

Zespół Szkół Zawodowych im. Władysława Orkana w Starym Sączu jest posiadaczem „Polskiego Certyfikatu Szkoły Promującej Zdrowie”.

Na uroczystość, która odbyła się w ubiegłym roku na Uniwersytecie Warszawskim przybyli dyrektorzy szkół, nauczyciele, koordynatorzy promocji zdrowia i przedstawiciele kuratoriów z Polski. Zespół Szkół Zawodowych w Starym Sączu reprezentowały szkolne koordynatorki promocji zdrowia mgr Maria Sztafa (nauczyciel wf) i mgr inż. Lidia Workiewicz (nauczyciel przedmiotów zawodowych spożywczych).

Szkoła promująca zdrowie to placówka oświatowa, która tworzy warunki oraz podejmuje działania sprzyjające dobremu samopoczuciu społeczności szkolnej i podejmowaniu przez jej członków działań na rzecz zdrowia.

Mottem działania na rzecz zdrowia w popularnym „Leśniku” są słowa mistrza Jana Kochanowskiego: „Szlachetne zdrowie, nikt się nie dowie jako smakujesz, aż się zepsujesz”.

Klimat naszej szkoły jest przyjazny uczniom, rodzicom, nauczycielom - sprzyja osiąganiu sukcesów w nauce i w pracy, wspiera działalność prozdrowotną, której efektem w przyszłości może być świadomy wybór zachowań sprzyjających zdrowiu (racjonalne odżywianie, aktywność ruchowa, umiejętność radzenia sobie ze stresem negatywnym, zachowanie prawidłowych relacji między nauką, pracą a wypoczynkiem, dbałość o higienę ciała, kontrola stanu zdrowia). Edukacja zdrowotna to szansa, że nasi uczniowie w życiu dorosłym będą lepiej rozumieli i umieli dbać o zdrowie swoje, zdrowie innych oraz o jakość swojego środowiska. Przynależność do Krajowej Sieci Szkół Promujących Zdrowie, jak i zdobycie Polskiego Certyfikatu Szkoła Promująca Zdrowie to wielki zaszczyt, a jednocześnie zobowiązanie do dalszej pracy, do tworzenia warunków, które sprzyjają dobremu samopoczuciu członków społeczności szkolnej, jak i podejmowanie działań na rzecz zdrowia własnego i innych ludzi - zapisano w witrynie Informacyjnej <http://www.zsz1starysacz.pl> promującej szkołę w Internecie. Dodajmy - zasobnej, ciekawej i na bieżąco redagowanej!

Warto jeszcze wspomnieć o promocji szkoły w trakcie Dni Otwartych TVP Kraków - 40 lat Krzemionek 14 września br., na których prezentowali się m.in. małopolscy leśnicy. Zespół Szkół Zawodowych - Technikum Leśne wystawał tam własne stoisko, a hejnaliści ze szkolnego Zespołu Sygnalistów Myśliwskich grali sygnały łowieckie i muzykę myśliwską. (ryk)

SPROSTOWANIE

W numerze 187 Kuriera Starosądeckiego z grudnia 2008 roku, w ogłoszeniu Burmistrza Starego Sącza o otwartym konkursie ofert na wspieranie realizacji zadań publicznych w zakresie kultury fizycznej i sportu w 2009 roku przez podmioty nie zaliczone do sektora finansów publicznych, została błędnie podana kwota przeznaczona na realizację tych zadań. Kwota przeznaczona na realizację zadań z zakresu kultury fizycznej i sportu w 2009 roku wynosi 120 tys. złotych. Przepraszamy! (RED.)

Harmonogram zbiórki surowców wtórnych w 2009 roku

- **Gaboń-Praczką, Skrudzina, Gaboń, Gołkowice Dolne, Gołkowice Górne - 30.III • 25.V • 27.VII • 28.IX • 7.XII**
- **Mostki; Stary Sącz - ul.: Piłsudskiego, Źródłana, Tischnera, Podegrodzka, os. Północ, Batorego, Kilińskiego, Szewska, Krakowska, Polna, Morawskiego, Paszkiewicza, 11 Listopada, Daszyńskiego, Pod Ogradami, Jana Pawła II, Nadbrzeżna - 31.III • 26.V • 28.VII • 29.IX • 8.XII**
- **Stary Sącz - ul.: Żwirki i Wigury, Stroma, 3 Maja, Parkowa, Jagiellońska, Królowej Jadwigi, Staszica, Czarnieckiego, Chrobrego, Mickiewicza, Partyzantów, Rocha, Nowa, Sobieskiego, 22 Stycznia, Węgierska, Bandurskiego, Magazynowa, Papieska, Topolowa, Piaski, Kazimierza Wielkiego, Trakt św. Kingi - 1.IV • 27.V • 29.VII • 30.IX • 9.XII**
- **Stary Sącz - os. Cyganowice; ul.: Lenczowskiego, ul. Witosa; os. Lipie; Myślec, Łazy Biegonickie - 2.IV • 28.V • 30.VII • 1.X • 10.XII**
- **Moszczenica Niżna, Moszczenica Wyżna, Popowice - 3.IV • 29.V • 31.VII • 2.X • 11.XII**
- **Barcice Dolne, Barcice-Centrum - 6.IV • 1.VI • 3.VIII • 5.X • 14.XII**
- **Barcice-Wierchy, Grabowce, Zabronie, Za Popradem - 7.IV • 2.VI • 4.VIII • 6.X • 15.XII**
- **Przysietnica, Wola Krogulecka - 8.VII • 3.VI • 5.VIII • 7.X • 16.XII**

Dziękujemy pani Annie Cięciel za pracę korektorską przy tym wydaniu Kuriera.

KURIER STAROSĄDECKI

www.kurier.starysacz.pl

Wydawca: Centrum Kultury i Sztuki im. Ady Sari w Starym Sączu

Redakcja: 33-340 Stary Sącz, Rynek 5, tel./fax 018 446 16 41

Redaktor naczelny: Ryszard Kumor (e-mail: rykum@starysacz.pl)

Skład: ICS Studio Nowy Sącz (tel. 018 442 32 28)

Druk: Asystent Nowy Sącz (tel. 018 44 43 81)

Nakład 300 egz.

Redakcja nie zwraca tekstów niezamówionych oraz zastrzega sobie prawo ich redagowania i skracania.

Redakcja nie odpowiada za treść zamieszczanych ogłoszeń i reklam.

Burmistrz Marian Cycoń wyraża serdeczne podziękowania dla wszystkich artystów za wyśmienity występ podczas Koncertu Noworocznego. Dzięki wspaniałym głosom śpiewaków, fantastycznej grze instrumentalistów i wielkiemu talentowi dyrygenta uczestnicy koncertu przeżyli niezapomniane, zapierające dech w piersiach chwile ze sztuką muzyczną najwyższej próby. Wspaniały kontakt z publicznością oraz wielki profesjonalizm artystów biorących udział w tym koncercie sprawiły, że był to wieczór w pogodnej atmosferze i radosnym nastroju dla setek mieszkańców miasta oraz licznych, znakomitych gości. *DZIĘKUJEMY!*

